

Urheiluseurojen ja vastaanottokeskuksen yhteistyötoimintamallin kehittäminen

Markku Hänninen

16.11.2016

Tekijä(t) Markku Hänninen	
Liiketalouden koulutusohjelma	
Raportin/Opinnäytetyön nimi Urheiluseurojen ja vastaanottokeskuksen yhteistyötoimintamallin kehittäminen.	Sivu- ja liitesivumäärä 53 + 3
Opinnäytetyön nimi englanniksi Developing of co-operation model for sports clubs and reception centers.	
<p>Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli luoda toimintamalli, jolla urheiluseurat sekä vastaanotto-keskus pystyisivät järjestämään toimintaa turvapaikanhakijoille. Tätä toimintamallia lähdettiin rakentamaan yhdessä porvoolaisten urheiluseurojen kanssa. Tavoitteena oli myös selvittää miten porvoolaisten urheiluseurat voisivat yhdistää resurssejaan ja näin päästä parempiin tuloksiin yhteistyön voimalla.</p> <p>Työssä käytettiin monia eri tiedonkeruumenetelmiä, joista tärkein oli kysely urheiluseuroille. Kyselyllä kartoitettiin olemassa olevaa yhteistyötä seurojen kesken sekä sitä, miten suuressa arvossa seurat yhteistyötä pitivät.</p> <p>Opinnäytetyöhön osallistui yhdeksän porvoolaista eri lajin urheiluseuraa sekä yksi vastaanottokeskus. Seurojen kesken oli suuria eroja, joten myös vastaukset ja seurojen resurssit olivat erilaisia. Tämä näkyi myös vastauksissa.</p> <p>Tutkimuksessa selvisi kuitenkin, että jokainen mukana oleva seura kokee, että yhteistyöllä olisi mahdollisuus päästä parempiin urheilullisiin tuloksiin. Seurat kokivat myös tärkeäksi olla osana auttamassa turvapaikanhakijoita sekä heidän kotoutumistaan. Kyselyssä selvisi myös se, että seuroille on jo pienimuotoista yhteistyötä seurojen kesken, mutta selvemmät pelisäännöt ja toimintamalli puuttui. Ajatuksia ja ideoita riitti, mutta niistä pitäisi päästä toiminnan tasolle.</p> <p>Tutkimuksen tuloksista luodun toimintamallin avulla voidaan aloittaa toiminta urheiluseurojen sekä vastaanottokeskuksen kanssa. Toimintamalli ja esimerkit yhteistyöstä ovat seurojen kesken mukautettavissa. Tämän työn tarkoitus on toimia ponnahduslautana hyvälle ja toimivalle yhteistyölle. Toimintamallia voidaan käyttää myös Suomen muissa kaupungeissa.</p>	
Asiasanat Vastaanottokeskus, turvapaikanhakija, urheiluseuratoiminta, yhteistyö, toimintamalli	

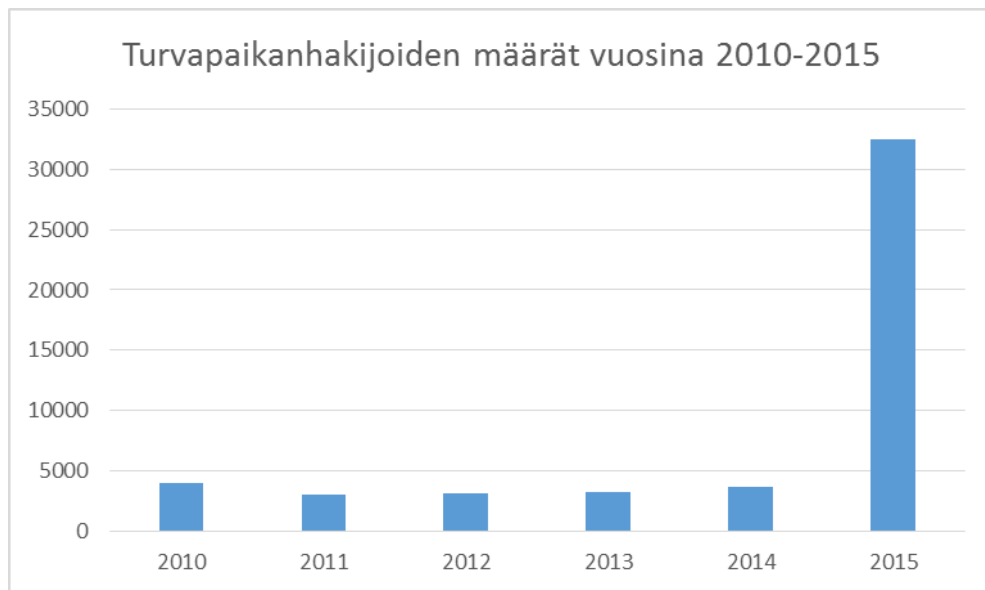
Sisällys

1	Johdanto	1
1.1	Opinnäytetyön tavoite, tutkimusongelma ja menetelmät.....	3
1.2	Opinnäytetyön rakenne	4
2	Turvapaikanhaku ja kotoutuminen – liikunnalla suuri merkitys.....	6
2.1	Turvapaikan hakeminen ja vastaanottokeskustoiminta.....	7
2.2	Nuoren turvapaikanhakijan kotoutumisprosessi	9
2.3	Liikunta kotouttamisen välineenä	10
2.4	Turvapaikanhakijoiden anti suomalaiselle urheilulle	11
2.5	Maahanmuuttajataustaisia urheilijoita Suomen huipulla	12
3	Urheiluseuratoiminta Suomessa.....	15
3.1	Urheiluseurojen erilaiset resurssit	16
3.2	Työntekijät urheiluseuroissa.....	17
3.3	Yhteistyöllä ja yhteisöllisyydellä iso rooli liikunnassa.....	17
3.4	Porvoolaiset urheiluseurat.....	19
4	Menetelmät	20
4.1	Kysely urheiluseuroille	21
4.2	Tapaaminen urheiluseurojen yhteyshenkilöiden kanssa.....	23
4.3	Tutustuminen ja havainnointi Karijärven vastaanottokeskuksen tiloihin.....	23
4.4	Benchmarking Turun vastaanottokeskukseen sekä jalkapalloseura FC Interin toimintaan	25
4.5	Validiteetti ja reliabiliteetti.....	25
5	Tulosten analysointi	27
5.1	Yhteistyö urheiluseurojen välillä	27
5.2	Yhteistyö vastaanottokeskuksen kanssa.....	29
5.3	Karijärven vastaanottokeskuksen toiminta ja harrastusmahdollisuudet	30
5.4	Rahoituksen merkitys toiminnan aloittamisessa	32
6	Yhteistyö – tärkeä voimavara jokaiselle.....	34
6.1	Yhteistyö urheiluseurojen välillä	34
6.2	Vastaanottokeskusyhteistyö.....	38
6.3	Toimintamalliesimerkki vastaanottokeskusyhteistyöhön	41
7	Yhteenveto ja loppupuhe.....	45
7.1	Työnkulku ja vaiheet	46
7.2	Jatkoselvitysaiheet	47
	Lähteet	48
	Liitteet.....	54

1 Johdanto

Suomeen saapui tilastojen mukaan vuonna 2015 huomattavasti aiempaa enemmän turvapaikanhakijoita. Vuonna 2015 turvapaikanhakijoita tuli Suomeen yli 30 tuhatta. Vuonna 2014 vastaava luku oli 3651. Hakijoiden määrä siis melkein kymmenkertaistui vuoden aikana.

Turvapaikanhakijat majoitetaan pääsääntöisesti vastaanottokeskuksiin, joita on perustettu Suomeen nyt entistä enemmän. Vastaanottokeskuksessa he odottavat heidän hakemuksensa käsittelyä. (Sisäministeriö 2016.)

Kuvio 1. Turvapaikanhakijoiden määrät vuosina 2010–2015 (soveltaen Maahanmuuttovirasto 2016a.)

Myös Porvooseen perustettiin Suomen Punaisen Ristin toimesta vastaanottokeskus Karijärven kurssikeskuksen tiloihin. Karijärven vastaanottokeskus majoittaa noin 40 nuorta miespuolista turvapaikanhakijaa. Nuoresta iästä johtuen (15–17 vuotta) tulevat he todennäköisesti jäämään Suomeen pysyvästi. Tämän myötä heidän kotoutuminen Suomeen on hyvä aloittaa niin pian kuin mahdollista. Vastaanottokeskuksen tarjoaman toiminnan lisäksi, heille halutaan tarjota muita tapoja kotoutua Suomeen. Näitä tapoja ovat mm. liikunta ja suomalaiseseen urheiluseuratoimintaan sekä kulttuuriin tutustuminen. Nyt porvooolaiset urheiluseurat ovat päättäneet yhdistää voimansa ja ryhtyivät kehittämään yhteistyötöitä vastaavasti vastaanottokeskuksen ja turvapaikanhakijoiden kanssa. Samalla ne haluavat parantaa urheiluseurojen keskinäistä yhteistyötä ja tällä tapaa saada paremman liikuntatarjonnan sekä olosuhteet Porvooseen.

SPR sai opetus- ja kulttuuriministeriöltä avustuksen vastaanottokeskuksissa järjestettävän liikunnallisen toiminnan järjestämiseksi. SPR:n mukaan liikunnalla voidaan merkittävästi lisätä hyvinvointia ja elämänhallintaa epävarmassa elämäntilanteessa turvapaikkapäätöstä odottaessa. (Suomen Punainen Risti 2016a.)

Liikunnalla on suora merkitys ihmisen hyvinvointiin koko elämän aikana. Liikunta edistää erityisesti lasten ja nuorten fyysistä, psyykkistä ja sosiaalista kasvua. Kasvavat lapset ja nuoret tarvitsevat paljon liikuntaa ja muuta toimintaa. Liikunnasta koetut kokemukset kehittävät minäkäsitystä ja itsetuntemusta. Liikunnallisesti koettu pätevyys on parantanut lasten itsearvostusta. (Laakso, Nupponen & Telama 2007, 42–43.)

Opinnäytetyöni tarkoitus on laatia sellainen toimintamalli, jonka avulla urheiluseurat ja vastaanottokeskukset voisivat tehdä yhteistyötä nuorten turvapaikanhakijoiden kotouttamisessa. Toimintamallin ohella on tarkoitus tiivistää porvoolaisten urheiluseurojen välistä yhteistyötä. Vaikka tämän tutkimuksen toimijat ovat Porvoon alueella, tätä kehitettävää toimintamallia voisi myös käyttää vastaavanlaisissa tilanteissa muualla Suomessa.

Pelaan itse salibandya Porvoon salibandyseuran edustusjoukkueessa ja omaan laajan taustan muustakin urheilusta. Tämän myötä sovellan tähän tutkimukseen myös omaa tietoperustaani sekä kokemuksia urheilutoiminnasta. Joukkue, jossa itse harrastan salibandya, on myös mukana tässä työssä. Muut urheiluseurat jotka ovat mukana tätä toteuttamassa, ovat Fc Futura Juniors, Panic, Porvoo Roller Derby, Butchers, Akilles, Shirokawa, Tarmo sekä PS-BU.

1.1 Opinnäytetyön tavoite, tutkimusongelma ja menetelmät

Opinnäytetyöni tavoite on luoda esimerkki toimintamallista, jolla urheiluseurojen sekä vastaanottokeskuksen yhteistyötä parannetaan. Toimintamallin on tarkoitus antaa myös yleisesti urheiluseuroille avaimet siihen, miten ne voivat tarjota lajejaan ja toimintaansa turvapaikanhakijoille. Tämän avulla turvapaikanhakijoiden kotoutumista yritetään edistää, mutta myös urheiluseurat voivat hyötyä tästä monella eri tapaa. Maahanmuuttajataustaiset urheilijat ovat suuri voimavara urheiluseuroille ja suomalaiselle urheilulle.

Porvoon seudulla toimivan Karijärven vastaanottokeskuksen turvapaikanhakijat ovat alaikäisiä. Nuoren iän vuoksi heillä on suuri mahdollisuus jäädä Suomeen pysyvästi. Tästä syystä heidän kotoutuminen on entistä tärkeämpää, jotta he tutustuvat suomalaiseen kulttuuriin ja toimintatapoihin mahdollisimman pian. Tähän urheilu on mitä mainioin keino. Liikunnan avulla he voivat mm. saada uusia kavereita, löytää innostavia harrastuksia sekä oppia suomalaisia tapoja ja kulttuuria.

Tarkoituksena on myös tutkia, miten porvoolaiset urheiluseurat voivat toimia yhteistyössä keskenään. Porvoolaisista urheiluseuroista osa on sitä mieltä, että hyvällä yhteistyöllä ne voisivat parantaa liikuntaolosuhteitaan ja tarjontaansa porvoolaisille. Porvoossa on laaja tarjonta erilaisia lajeja. Tämän lisäksi lajeja harrastetaan eri tasoilla. Osa seuroista toimii Suomen huipulla ja kilpailu seurassa on kovaa. Sen sijaan osan seuroista toiminta perustuu vain liikunnasta saatavaan iloon. On selvää, että tämän myötä myös seurojen resurssit ovat erilaisia. Seurat joissa kilpailuvietti on kovempaa ja myös seuran jäsenmäärät ovat korkeammat omaavat palkattuja kokoaikaisia työntekijöitä. Nämä työntekijät toimivat seuran eteen ja saavat työstään rahallisen palkkion. Seurat joissa toimitaan liikunnan ilon vuoksi omaavat sen sijaan vapaaehtoistyöntekijöitä. He eivät nosta työstään rahallista palkkiota, vaan tekevät kaiken vapaaehtoisesti. Näiden eroavaisuuksien myötä porvoolaiset urheiluseurat ovat tunteneet haasteita yhteistyön kehittämisen kannalta.

Tarkoitukseni on selvittää, miten ja mitä yhteistyötä nämä eri resurssit omaavat seurat voivat tehdä. On tärkeää tiedostaa, mitä seurat odottavat yhteistyöltä ja miten paljon he voivat siihen panostaa. Tarkastelen asiaa niin seurojen välisen yhteistyön kannalta kuin seurojen ja vastaanottokeskuksen välisen yhteistyön kannalta.

Tutkin näitä ongelmia eri menetelmiä käyttäen. Luon mukana olevien urheiluseurojen yhteyshenkilöille kyselyn, jolla kartoitan jo olemassa olevan yhteistyön, yhteistyön merkityk-

sen, niiden kiinnostuksen yhteistyöhön ja tämän ohella niiden tarjonnan vastaanottokeskuksen turvapaikanhakijoille.

Tarkoituksena on kyselyn tulosten analysoinnin jälkeen kutsua urheiluseurat tapaamiseen ja keskustella yhdessä kyselyn tuomista vastauksista.

Koska kohderyhmänä on myös vastaanottokeskus ja turvapaikanhakijat, yritän päästä keskustelemaan muutaman turvapaikanhakijan kanssa. Keskustelun tarkoituksena on selvittää turvapaikanhakijoiden kiinnostusta liikuntaan ja urheiluun. Samalla haluan selvittää sitä, miten he suhtautuvat urheiluseuratoimintaan liittymisen. Tarkoitukseni on myös päästä tutustumaan Karijärven vastaanottokeskuksen tiloihin. Tämän avulla pystyn toivottavasti paremmin näkemään miten turvapaikanhakijat vapaa-aikansa viettävät.

1.2 Opinnäytetyön rakenne

Tämä opinnäytetyö on tutkimustyyppinen suunnitteluhanke. Opinnäytetyössä käytetään monia eri menetelmiä, joilla pyritään selvittämään, miten yhteistyö porvoolaisten urheiluseurojen sekä vastaanottokeskuksen välillä paranisi. Opinnäytetyön on tarkoitus antaa urheiluseuroille avaimet siihen, miten ja millaista yhteistyötä ne voivat turvapaikanhakijoiden kanssa tehdä.

Opinnäytetyöni kappaleessa kaksi käydään läpi pakolaistilannetta ja siihen liittyen turvapaikanhakua ja vastaanottokeskuksia. Minun työssäni on kyseessä sellainen vastaanottokeskus, jossa on vain nuoria turvapaikanhakijoita. Tämä tarkoittaa sitä, että he tulevat todennäköisesti jäämään Suomeen heidän hakuprosessin selviämisen jälkeen.

Kappaleessa kolme käydään läpi urheiluseuratoimintaa Suomessa sekä Porvoossa. Aluksi avaan yleisellä tasolla suomalaista urheiluseuratoimintaa. Tarkastelun kohteena ovat myös erilaiset resurssit urheiluseuroissa, kuten urheiluseurojen työntekijät. Tämän jälkeen kerron tässä työssä mukana olevista urheiluseuroista. Haluan selvittää mitä porvoolaiset urheiluseurat voivat tarjota turvapaikanhakijoille ja millaisista seuroista on kyse. Osa seuroista ovat Suomen kartalla isoja ja menestyneitä, kun taas osa on pieniä ja tuntemattomimpia. Tämän myötä myös seurojen resurssit eroavat toisistaan todella paljon.

Menetelmät joita käytän työssäni tulevat esiin neljännessä kappaleessa. Käyn läpi mitkä erilaisia tutkimusmenetelmiä käytän, jotta saan tarpeeksi tietoa toimintamallin rakentamista varten. Avaan jokaisen menetelmän kohdalla erikseen sen, miksi valitsin juuri tämän

kyseisen menetelmän. On tärkeää tiedostaa, miksi mitäkin menetelmää on käytetty ja mitä sillä on tarkoitus selvittää.

Menetelmien analysoinnin jälkeen esittelen tutkimuksen tulokset kappaleessa viisi. Tulosten on määrä antaa vastaukset siihen, miten yhteistyötä voidaan kehittää urheiluseurojen sekä vastaanottokeskuksen välillä.

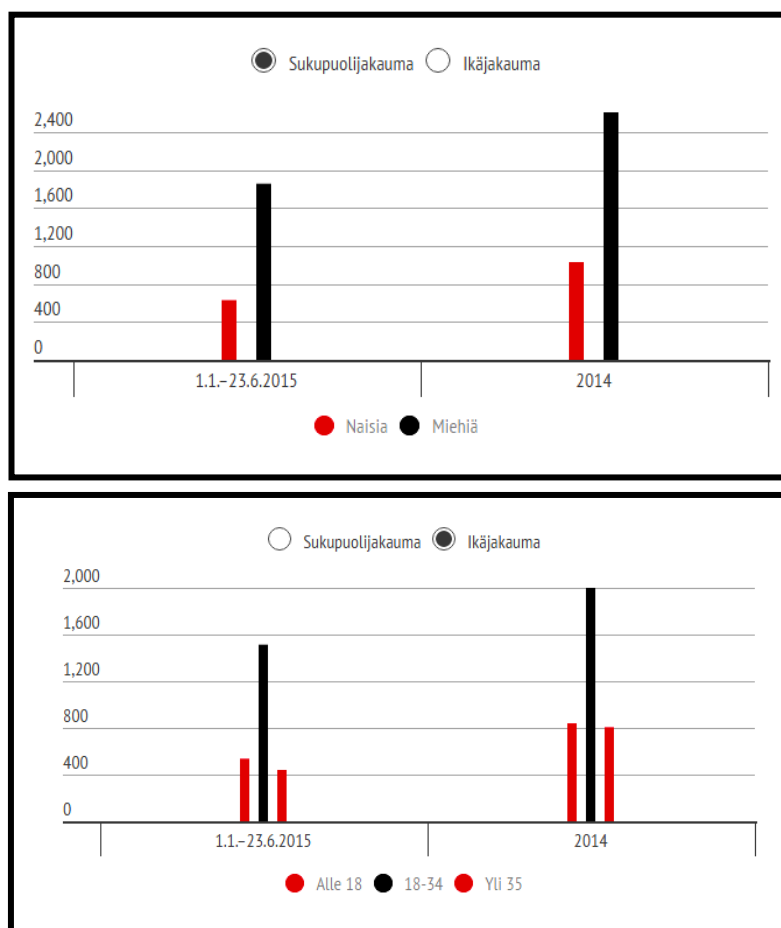
Opinnäytetyöni kuudenteen kappaleeseen luon tuloksista esimerkin yhteistyöstä niin seurojen kuin vastaanottokeskuksen välillä. Kuudennessa kappaleessa on myös itse toimintamalli ja sitä varten rakennettu kuvio.

Toimintamallin jälkeen, luvussa seitsemän kokoon vielä tuloksia yhteen ja pohdin tutkimusprosessia. Osion sisältö koostuu opinnäytetyön yhteenvedosta, oman työn pohdinnasta ja loppupuheesta. Avaan tässä mm. sitä, miten omasta mielestä onnistuin ja mitä asioita pitäisi selvittää jatkoa varten, jotta toiminnasta saadaan mahdollisimman hyvää.

2 Turvapaikanhaku ja kotoutuminen – liikunnalla suuri merkitys

Maailmassa on tällä hetkellä meneillään suurin pakolaiskriisi sitten toisen maailmansodan. Pakolaisjärjestö YK:n mukaan kymmenet miljoonat ihmiset ovat joutuneet pakenemaan kodeistaan vaaran uhan vuoksi. Näitä vaaroja ovat mm. sodat, vainoajat ja konfliktit. Suomi on veloitettu kansainvälisten sopimusten vuoksi ottamaan vastaan kansainvälistä suojelua tarvitsevia turvapaikanhakijoita. (Sisäministeriö 2016.)

Määrät turvapaikanhakijoiden välillä ovat vaihdelleet 2000-luvulla paljon. Vuonna 2015 Suomeen saapui 32 476 turvapaikanhakijaa, kun taas 2014 hakijoita oli vain 3651. Määrän kasvuun Suomella ei ole yksiselitteistä syytä. Suomessa ei sisäministeriön mukaan ole muihin Länsi-Euroopan maihin verrattuna erityistä sosiaaliturvaa, työllisyystilannetta tai muita niin sanottuja vetotekijöitä. Kenties painavimpana syynä on turvallisuus ja se että Suomi nähdään hyvänä maana asua. Ensisijainen syy turvapaikanhakijoiden määrän kasvuun tulevat lähtö- ja kauttakulkumaista. (Sisäministeriö 2016.)

Kuvio 2. Turvapaikanhakijoiden sukupuoli- ja ikäjakauma alkuvuonna 2015/2014 (MTV3)

MTV3:n kuviosta näkee, että Suomeen tulleista turvapaikanhakijoista valtaosa oli miehiä. Kyseisestä kuviosta näkyy, että vuosien 2014 ja alkuvuoden 2015 sisällä ei ole suurta muutosta sukupuolien sisällä. Miehiä on tullut molemmissa selkeästi enemmän. Isoin muuttuva tekijä on se, että vuonna 2015 hakijoita tuli vain huomattavasti enemmän kuin 2014. Siihen ei ole faktaperäistä tietoa, miksi miehiä on tullut näin huomattava määrä enemmän kuin naisia. Yhdeksi syyksi on sanottu sitä, että turvapaikanhakijan matka on raskas ja miehet kestävät sen ehkä paremmin kuin naiset.

Ikäjakauma-kuviossa taas näkyy, että suurin osa turvapaikanhakijoista on 18–34-vuotiaita. Tässä on uskomus samaan syyhyn, nuori mies jaksaa matkan paremmin kuin vanha tai lapsi.

2.1 Turvapaikan hakeminen ja vastaanottokeskustoiminta

Turvapaikanhaku alkaa sillä, että henkilöllä on perustellusti aihetta pelätä joutuvansa vai-
notuksi kotimaassaan. Turvapaikkahakijan on ensin matkustettava maahan, josta hän haluaa turvapaikkaa hakea. Hakemusta ei voi suorittaa ulkomailta käsin. Saavuttuaan kohdemaahan tulee turvapaikanhakijan ilmoittaa heti halustaan hakea turvapaikkaa rajatarkastusviranomaiselle tai poliisille. Turvapaikkahakemus vastaanotetaan ja perustiedot kirjataan ylös, tämän lisäksi otetaan valokuva sekä sormenjäljet. Hakemus siirtyy tämän jälkeen maahanmuuttovirastolle ja turvapaikanhakija siirretään vastaanottokeskukseen odottamaan. Tämän jälkeen turvapaikanhakijaa odottaa turvapaikkapuhuttelu. Tämän tarkoituksena on selvittää miksi turvapaikanhakija haluaa hakea turvapaikkaa ja jäädä Suomeen. Puhuttelun jälkeen turvapaikanhakija jää odottamaan päätöstä ja saa kutsun poliisilta kuulemaan sen. Päätöksestä selviää, saako turvapaikanhakija jäädä Suomeen vai tuleeko hänen palata takaisin kotimaahansa. Jos hän saa jäädä, palaa hän vastaanottokeskukseen odottamaan, että joku kunta voi ottaa hänet vastaan ja hänelle on löydetty asunto. (Maahanmuuttovirasto 2016b.)

Hakemukset käsitellään yleisesti ottaen saapumisjärjestyksessä. Alaikäiset nuoret, jotka ovat tulleet ilman huoltajaa sekä lapsiperheiden hakemukset käsitellään kiireellä. Muita nopean käsittelyn syitä ovat, mm. hakija on raskaana, hakijalla on vakava sairaus, hakija on jonkin muun syyn vuoksi haavoittuvassa asemassa ja myös se, että hakemus ei vaadi paljoa selvittämistä. Tästä syystä on turvapaikanhakijan on hyvä liittää kaikki tositteet ja todisteet mitä vain on saatavilla mukaan turvapaikkahakemukseen. (Maahanmuuttovirasto 2016c.)

Vuonna 2015 Maahanmuuttovirasto käsitteli turvapaikkahakemukset keskimäärin 117 vuorokaudessa. Maahanmuuttoviraston mukaan käsittelyajoissa on odotettavissa pitkittymistä, koska hakijamäärät ovat nousseet niin radikaalisti. (Maahanmuuttovirasto 2016c.)

Alaikäiset ilman vanhempiaan tulleet turvapaikanhakijat sijoitetaan erityisesti lapsille tarkoitettuihin vastaanottokeskuksiin. Ilman huoltajaa oleville nuorille turvapaikanhakijoille määrätään edustaja, joka toimii huoltajan asemassa nuorelle. Edustajan tehtäviin kuuluu esim. valvoa nuoren etuja, auttaa viranomaisasioissa sekä hoitaa nuoren varallisuuteen liittyviä asioita. Edustaja ei kuitenkaan puutu nuoren elämään sen suuremmin vaan vastaanottokeskus vastaa turvapaikanhakijan päivittäisestä kasvatuksesta ja hoidosta. Edustaja ei puutu esim. harrastuksiin tai muuhun päivittäiseen arkeen. (Terveyden ja hyvinvoinnin laitos 2016.)

Ilman huoltajaa tulevien nuorten turvapaikanhakijoiden perustarpeista huolehditaan. Majoituksen lisäksi nuoret saavat ruokaa, terveystalvueluita ja ikänsä ja tasonsa mukaista koulutusta. (Terveyden ja hyvinvoinnin laitos, 2016.) Yleisesti ottaen nuoret turvapaikanhakijat sijoitetaan normaaleihin kouluihin. Ensin turvapaikanhakijoille opetetaan suomen tai ruotsin kieltä. Kieltä opetetaan niin kauan kunnes voidaan todeta, että turvapaikanhakijalla on valmiudet seurata perusopetusta ryhmässä. (Työ- ja elinkeinoministeriö.)

Vastaanottokeskuksista ja turvapaikanhakijoista puhutaan sosiaalisessa mediassa usein erittäin negatiivisesti. Joko nämä liitetään uutiseen negatiivisella tavalla tai ylipäätään uutisoidaan vain niiden negatiivisesta vaikutuksesta. Usein otsikoinnissa painotetaan myös sitä, että kyseessä on turvapaikanhakija, mikäli asia liittyy johonkin negatiiviseen. Tällä tapaa myös kansan mieleen voidaan vaikuttaa ja luoda turvapaikanhakijat negatiiviseksi asiaksi. (Hetemaj, 28.12.2015.) Totuus on kuitenkin toinen, sillä vastaanottokeskukset tuovat myös paljon hyvää paikkakunnilleen. Maahanmuuttovirasto kertoo mm. että vastaanottokeskus työllistää paikkakunnalla paljon ja laajalti eri alojen osaajia. Itse keskus tarvitsee työntekijänsä, mutta myös kuljetus-, kiinteistö- ja ruokapalveluita tarvitaan. Kuntien tyhjillään olevat tilat käyttöön otetaan sekä paikkakunnan talous myös vireytyy, sillä suurin osa arjen hankinnoista tehdään siellä. (Maahanmuuttovirasto 2016d.)

Vastaanottokeskus on paikka jossa turvapaikanhakijat pääsääntöisesti asuvat hakemuksen käsittelyn ajan. Osa turvapaikanhakijoista myös järjestää itse oman majoituksensa esim. sukulaissuhteiden avulla. Alaikäiset ilman huoltajaa tulevat turvapaikanhakijat saatetaan majoittaa myös ryhmäkoteihin tai tukiasuntoloihin. (Suomen Punainen Risti 2016d.)

Uusia vastaanottokeskuksia avataan ja perustetaan koko ajan. Kasvanut turvapaikanhakijoiden määrä on aiheuttanut tungosta vastaanottokeskuksiin. Vastaanottokeskuksista kertyneet kustannukset korvaa valtio täysin kunnalle, joten kunnalle ei kerry tästä mitään kuluja. Varsinkin muuttotappioalueilla vastaanottokeskus rikastaa kunnan taloutta luomalla uusia työpaikkoja sekä tuomalla uusia asiakkaita. (Maahanmuuttovirasto 2015.)

Tammikuussa 2016 Suomessa on Ylen uutisen (2016) mukaan noin 200 vastaanottokeskusta. Vastaanottokeskuksia on perustettu etenkin Suomen suuriin kaupunkeihin, kuten pääkaupunkiseudulle, Turkuun ja Tampereelle. Yksiköitä on avattu myös pikavauhtia lähelle Tornion rajanylityspaikkaa, josta monet turvapaikanhakijat saapuvat Ruotsista. Näitä yksiköitä on avattu siis mm. Rovaniemelle ja Ouluun.

Vastaanottokeskuksia ja niiden toimintaa pyörittää Suomen Punainen Risti. He vastaavat yli 70 vastaanottokeskuksen toiminnasta. Myös kunnat itse voivat vastata vastaanottokeskuksen ylläpidosta. Muita vastaanottokeskusten ylläpitäjiä ovat mm. Luona Oy, Settlement-tiliitto sekä valtio. (Yle 2016.)

Rahoitus vastaanottokeskusten ylläpitotoimintaan tulee kuitenkin aina Maahanmuuttovirastolta, Migriltä, joka tarkoittaa sitä, että se tulee valtiolta. Maahanmuuttovirasto myös vastaa käytännön toiminnan ohjauksesta ja suunnittelusta vastaanottokeskuksissa. (Yle 2016.)

2.2 Nuoren turvapaikanhakijan kotoutumisprosessi

Nuoren turvapaikanhakijan saapuessa ja kotoutumisprosessin aloittamisen yhteydessä tehdään asiakassuunnitelma, jonka avulla pyritään selvittämään mitä tietoja ja taitoja hakijalla on, sekä, miten hänen kotoutumista olisi hyvä lähteä edistämään. (Maahanmuuttovirasto 2016b.)

Nuorille, ilman huoltajaa tulleille turvapaikanhakijoille, kuten tämän tutkimuksen Karijärven turvapaikanhakijoille, järjestetään monenlaista tukea sekä palveluita. Nuorille turvapaikanhakijoille valitaan myös tukihenkilö tai -perhe. Tukihenkilö on mukana auttamassa erilaisissa asioissa, kuten koulu-, sosiaali- ja terveyspalveluissa. Tuki henkilö on vähän kuin edustaja turvapaikanhakijalle. (Työ- ja elinkeinoministeriö.)

Turvapaikanhakijoille järjestetään mm. oman äidinkielen sekä suomen- tai ruotsinkielen koulutusta, autetaan asunto sekä työpaikka asioissa ja ylipäätään ollaan läsnä ja valmiita auttamaan kaikessa. (Opetus- ja kulttuuriministeriö.)

Suomen kulttuuriin tutustuminen on myös iso osa kotoutumista. Tätä tehdään monella eri tapaa. Kulttuuria opetetaan turvapaikanhakijoille, mutta myös erilaiset kokemukset ja tapahtumat ovat oiva keino päästä mukaan suomalaiseen kulttuuriin. Vastaanottokeskukset ovat järjestäneet erilaisia tilaisuuksia ja tapahtumia jotka ovat osa suomalaista kulttuuria. Tällainen tapahtuma on ollut mm. Joensuussa järjestetty metsäretki, jossa nuoret turvapaikanhakijat saivat kokeilla erätaitojaan (Karjalainen 2016.)

2.3 Liikunta kotouttamisen välineenä

Kansallisten ja kansainvälisten tutkimusten mukaan liikunnalla ja urheilulla on ollut monia myönteisiä vaikutuksia kotoutumiseen. Kielen, kurin, reilun pelin ja muiden yhteiskunnan sääntöjen oppiminen ovat osa näitä myönteisiä vaikutuksia. Myös yhteiskunnan demokration vahvistuminen, väkivallan ehkäiseminen sekä ei-toivotun käytöksen kitkeminen ovat tilastojen mukaan parantuneet liikunnan ja urheilun avulla. (Turun kaupunki 2013, 2.)

Liikunnalla on muutenkin monia positiivisia vaikutuksia. Turvapaikanhakijalle ja varsinkin nuorelle turvapaikanhakijalle liikunta saattaa olla myös tapa näyttää. Koska kieltä ei vielä osata ja kaikki tuntuu vaikealta, on tärkeää saada jostain onnistumisen tunnetta. Tätä tunnetta on helppoa saada liikunnasta ja urheilusta. Liikunta on myös tehokas tapa saada muuta ajateltavaa. Turvapaikanhakijat ovat tulleet Suomeen pakoon kauhua, vainoajia ja väkivaltaa. Nämä asiat eivät varmasti katoa mielestä ja ajatuksista sormia napsauttamalla. (Turun kaupunki 2013, 2.)

Liikunnan kieli on maailmanlaajuinen, riittää että osaa pelin säännöt. Tämän myötä osallistuminen on helpompaa. Osallistumisen avulla voi myös luoda sosiaalista verkostoaan sekä saada uusia kavereita. Liikuntaa voi myös tehdä niin monella eri tapaa. Liikkua voi ryhmässä, yksin, pelaten, juosten, kilpaillen ja oikeastaan miten tahansa. Tämä antaa kaikille mahdollisuuden liikkua. Turvapaikanhakijoiden mukaan saanti kantasuomalaisten urheiluryhmiin mukaan on tärkeää. Monien eri asiantuntijoiden mukaan se edistää kotoutumista, eikä niinkään se, että turvapaikanhakijat liikkuvat vain yhdessä. (Turun kaupunki 2013, 2.)

Turun kaupungin (2013,4) tekemän tutkimuksen mukaan 40 prosenttia maahanmuuttajista koki liikunnan ja urheilun ehkäisevän rasismia. Samaisen tutkimuksen mukaan maahanmuuttajat kokivat liikunnan ja urheilun edistävän heidän kotoutumistaan. Nuoret maahanmuuttajat kokivat pienessä määrin, että kantasuomalaiset eivät halua heitä mukaan seura-

toimintaansa. Tästä huolimatta he tunsivat liikunnalla olevan positiivinen vaikutus kotoutumiseen.

Liikunnan vaikutuksesta kotoutumiseen on tehty myös kansainvälisiä tutkimuksia. Walsethin (2006, 447-464) Norjassa tehdyn tutkimuksen mukaan nuorille musliminaisille urheilu toimi eräänlaisena henkireikänä. Urheilu ja liikunta veivät ajatukset hetkeksi pois kaikesta muusta. He tunsivat saavansa urheilusta myös kunnioitusta niin kanssa pelaajilta kuin valmentajilta ja vanhemmilta. Yhteenkuuluvuuden tunne oli heille myös yleistä.

On tehty myös sellaisia tutkimuksia joilla on kyseenalaistettu liikunnan vaikutusta kotoutumiseen. Monet niin sanotut faktat perustuvat vain uskomuksiin joita on yritetty näyttää toteen. Sosiaalisten taitojen kehittymiseen liikunnan avulla on uskottu jo pitkään. Tämä johtuu osittain siitä, että oletetaan että kaikki voivat liikkua, koska liikunnan kieli on yhteinen (Ellin, De Knop & Knoppers 2001, 414-434.) Harvoin puhutaan siitä, että liikunta ja urheilu myös aiheuttavat kiistoja ja vihamielisyyttä. Erilaiset joukkueet ja ihmiset kilpailevat toisiaan vastaan ja sen mukana tulee myös riitoja. Esimerkiksi Hollannissa on todettu, että maahanmuuttaja ryhmien väliset ottelut lisäävät vihamielisyyttä sekä kiistoja, eikä ehkäise niitä. (Krouwel, André, Boonstra, Nanne, Willem Duyvendak, Jan & Veldboer, Lex 2006, 165-180.)

2.4 Turvapaikanhakijoiden anti suomalaiselle urheilulle

Maahanmuuttajat ovat suomalaiselle urheilulle tärkeä voimavara. Maahanmuuttajataustaisia pelaajia pelaa Suomen maajoukkueissa paljon. Seuraavassa alaluvussa 2.5 avaan enemmän näitä Suomen huipulla olevia maahanmuuttajataustaisia pelaajia.

Menestyneet maahanmuuttajataustaiset pelaajat eivät kuitenkaan ole ainoa hyöty mitä pakolaiset ja maahanmuuttajat antavat suomalaiselle urheilulle. Helsingin yliopiston perinnöllisyystieteen professori Albert de la Chapelle lausui näin: "Pakolaisten saapuminen on Suomelle, ja suomalaisille geneettisesti mitä mainioin asia, sillä mitä monipuolisemmasta geeniaineksestä voidaan ammentaa, sitä parempi on tulos" (Helsingin Sanomat, 2012.)

Seinäjoen jalkapalloklubi on ottanut turvapaikanhakijoita mukaan harjoituksiinsa. Tästä on jäänyt positiivinen ja onnistunut kuva, eikä rasismia ole esiintynyt SJK-junioreiden valmennuspäällikön Kari Kiviluoman mukaan. Kiviluoman mukaan turvapaikanhakijoiden mukaan ottaminen harjoituksiin antaa myös paljon seuran omille nuorille. Hyväksyminen ja erilaisuuden arvostaminen sekä se, että saa nähdä että kaikki ovat lähtötasolla samalla

viivalla. Esimerkiksi Kiviluoma nostaa brasilialaiset, jotka ovat tunnettuja jalkapallotaidois-
taan.

”Pelaajamme oppivat näkemään, että kaikki ovat lähtötasolla samalla viivalla. On
syntymämaa ja ihonväri mikä tahansa, he syövät samaa puuroa. Välttämättä kaikki
brasilialaiset pelaajat eivät ole loistavia vielä nuoruudessaan. He tekevät saman
työn kuin me” (Ranta, Yle, 22.3.2015.)

Muita positiivisia asioita joita Kiviluoma listaa ovat mm. se, että nuoret oppivat kulttuureis-
ta sekä suvaitsevuuutta. Kiviluoman mukaan on myös turvapaikanhakijoille eduksi, että he
saavat suomalaisia kavereita ja kontakteja. Tämän hän näkee tekevän hyvää kielitaidolle,
itsetunnolle, sosiaalisille taidoille sekä rohkeudelle osallistua ryhmän tekemiseen. Kivi-
luoma näkee tämän tarjoavan myös apua vastaanottokeskuksille ja huoltajille. Nuoret ovat
mukana harjoitustoiminnassa, hyvässä ja turvallisessa ympäristössä. (Yle 2015.)

Yle Puheen aiheena 7.12.2015 oli maahanmuutto ja urheilu. Keskusteluun osallistui isän-
tänä toiminut Manu Myllyaho, entinen koripalloammattilainen Maurizio Pratesi, vuoden
pakolaisnainen vuodelta 2009 Fatbarde Hetemaj, opetus- ja kulttuuriministerion Satu
Heikkinen sekä jalkapallovalmentaja Shefki Kuqi ja jalkapalloammattilainen Moshtagh
Yaghoubi. Puolitoistatuntia kestävässä keskustelussa otettiin kantaa siihen mitä turvapai-
kanhakijat ja maahanmuuttajat tuovat suomalaiselle urheilulle. Heidän mukaansa nämä
elävöittävät suomalaista urheilua ja rikkovat kantasuomalaisten ennakkoluuloja maahan-
muuttajista. Urheilu ja liikkuminen monikulttuurisessa ryhmässä on hyvä tapa saada suo-
malaisia tutustumaan turvapaikanhakijoihin, ja tämän myötä muuttaa suhtautumista hei-
hin. Hetemaj sanoo myös, että uutisoinnilla maahanmuuttajista yritetään luoda kan-
tasuomalaisille heistä huono ja negatiivinen kuva. Shefki Kuqi kokee, että turvapaikanha-
kijat osaavat arvostaa Suomen liikunta olosuhteita. Maista, joista turvapaikanhakijat tule-
vat harvoin löytyy yhtä hyviä halleja ja kenttiä kuin Suomesta. Tämä lisää heidän motivaat-
tioitaan ja innostusta urheilla. (Yle Puhe, 2015.)

2.5 Maahanmuuttajataustaisia urheilijoita Suomen huipulla

Helsingin Sanomat (1.12.2012) otsikoi näin: Suomen urheilun tulevaisuus on maahan-
muuttajissa. Jutussa käydään läpi miten maahanmuuttajataustaisista urheilijoista on tullut
Suomen johtavaa urheiluliittiä. Suomen jalkapallomaajoukkueesta löytyy esimerkiksi lu-
kematon määrä pelaajia joilla on maahanmuuttajataustaa.

Jalkapallomaajoukkueen tähdet Perparim Hetemaj ja Roman Eremenko ovat molemmat
maahanmuuttaja perheestä. Heitä molempia yhdistää se tekijä, että molempien perheet

ovat tunnettuja Suomessa mm. urheilun parista. Molempien pelaajien veljet ovat myös olleet mukana maajoukkueessa ja saattavat vielä tulevaisuudessa pelata kaikki neljä siellä yhdessä. Eremerkolla jalkapalloilevia veljiä on itseasiassa kaksi, kun pikkuveli Sergei pelaa tällä hetkellä Suomen nuorisomaajoukkueessa.

Perparim Hetemaj on niitä harvoja suomalaisia jalkapalloilijoita, jotka ovat pelanneet amatikseen Italian Serie A:ssa. Hetemaj on todella pidetty persoona niin seura- kuin maajoukkueessa. Hänen veljensä Mehmet pelaa Seinäjoen jalkapalloklubissa ja voitti heidän kanssaan Suomen mestaruuden kaudella 2014–2015. Sisko, Fatbardhe, on kokoomuksen poliitikko ja Helsingin kaupunginvaltuutettu. Hänet on valittu mm. Suomen pakolaisavun puolesta vuoden pakolaisnaiseksi vuonna 2009. Hän on tullut tunnetuksi mm. puheenvuoroistaan mediassa. Myös Fatbardhe on urheillut Suomen huipulla, hänen lajinaan oli nuorena salibandy. Salibandyssä hän voitti lukioikäisenä Suomen mestaruuksia Tapanilan Erän paidassa. (Yle Puhe 2015.)

"Haluan kiittää Suomen valtiota turvapaikasta hädän hetkellä. Saimme perheeni kanssa uuden alun ja mahdollisuuden elää turvassa! #greatful", (Hetemaj 3.9.2015).

Roman Eremenko on Suomen tämän hetken paras jalkapalloilija. Hän pelaa Venäjän pääsarjassa TsSKA Moskovassa. Roman Eremenko siirtyi Venäjälle ukrainalaisesta Dynamo Kiovasta medialähteiden mukaan noin 13 miljoonan euron siirtosummalla. Tämä on ennätyssumma joka on maksettu suomalaisesta jalkapalloilijasta. Romanin isä, Alexei Eremenko Senior muutti Suomeen vuonna 1990 Neuvostoliitosta. Tällä hetkellä isä Eremenko valmentaa pietarsaarelaista seurajoukkuetta Jaroa sekä Suomen alle 18-vuotiaiden maajoukkuetta. Roman isovelji, myös nimeltään Alexei on pelannut maajoukkueessa ja häntä pidettiin yhtenä Suomen kaikkien aikojen lupaavimpana jalkapalloilijana. Nykyään veli Alexei pelaa Seinäjoen jalkapalloklubissa, missä myös Perparim Hetemajin veli Mehmet pelaa. (Suomen Palloliitto 2016.)

Suomen huipulta löytyy myös monia muita eri lajien osaajia, joilla on maahanmuuttajaustausta. Vapaaottelija Makwan ”Maku” Amirkhani on tällä hetkellä kovassa nosteessa. Hän näkyy mediassa pakolaistilanteen vuoksi. Maku ottaa paljon kantaa turvapaikanhakijoiden puolesta ja myös vastaan. Hän on osallistunut moniin pakolaistilanteeseen liittyviin keskusteluihin mm. televisiossa, Facebookissa sekä muualla sosiaalisessa mediassa.

Amirkhani muutti itse perheensä kanssa viisi vuotiaana Suomeen. Hän aloitti painin harjoittelun melkein heti, kun hän muutti Suomeen perheensä kanssa. Urheilulla on hänen mielestään ollut suuri vaikutus hänen kotoutumiseen. (Iltalehti 2015.)

"I'm grateful to the country that gave me and my family the opportunity to build a new life! I show respect, i say thank you when i have the chance to thank. I will raise this blue and white flag always higher when i can. But i will never ever forget my roots! I will hold on the culture that i have and accept rules of the country where im living! People can say whatever they want but by being a good person, they will treat you well always! So wherever i go i will always say Finland is my home and Kurdistan will always be my country!" (Amirkhani 29.2.2016.)

Tässä on vain muutama esimerkki. Listaa voisi jatkaa vaikka kuinka paljon pidemmälle, sen verran suuri määrä näitä maahanmuuttajataustaisia urheilijoita Suomesta löytyy. Koripallomaajoukkueessa on monia maahanmuuttajataustaisia pelaajia, yleisurheilusta löytyy näitä myös sekä monista muista lajeista. Myös muista maista voi nähdä tämän saman asian. Ruotsilla on mm. Zlatan Ibrahimović, jolla on bosnialaiset taustat. Hän on ollut yksi maailman parhaimpia hyökkääjiä jalkapallossa jo vuosien ajan. On sanomattakin selvää, että mitä nopeammin turvapaikanhakijat saadaan mukaan urheiluseuroihin, sitä nopeammin Suomi voi myös hyötyä heistä urheilun menestyksen mittakaavassa.

3 Urheiluseuratoiminta Suomessa

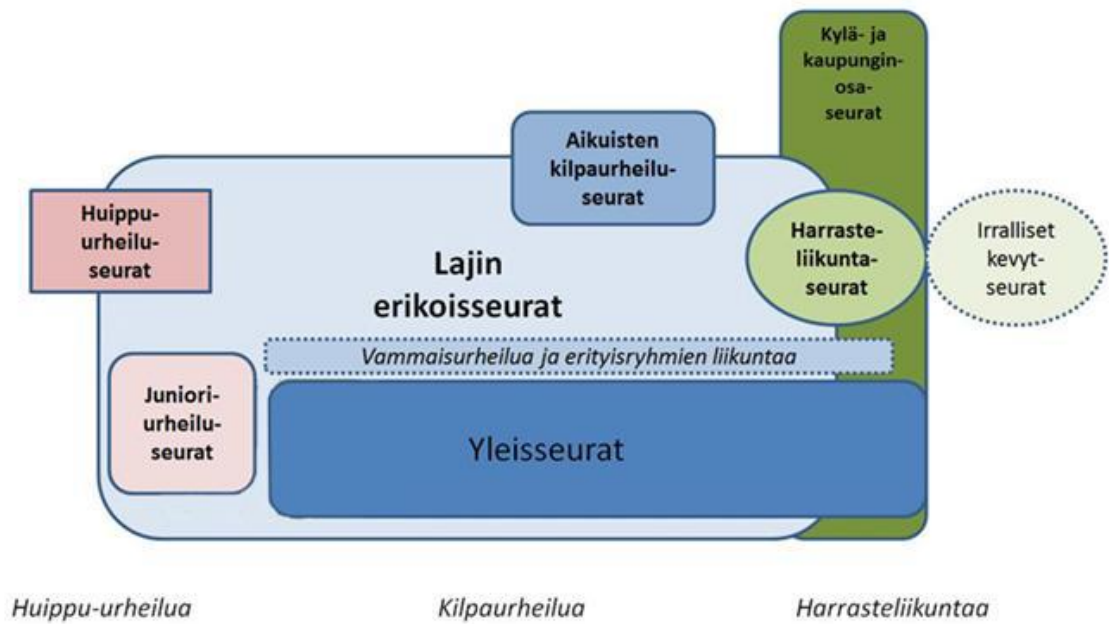
Suomessa on jo vankat perinteet urheiluseuratoiminnasta. Virallisesti urheiluseuratoiminta Suomessa alkoi 1850 – luvulla kun pursiseuroja perustettiin rannikkoalueille. Seurat olivat myös hyödyksi yhteiskunnalle, koska niiden kalusto oli keisarin käskystä käytettävissä esim. sotiessa. Pursiseurojen lisäksi 1900 – luvun alussa perustettiin paljon ampumaseuroja. Näiden tuoma hyöty oli myös merkittävä, kansalaiset saivat opetusta mm. metsästämiseen. Ensimmäiset voimisteluun ja urheiluun keskittyneet seurat perustettiin Suomessa 1880 – luvulla. Raittius- sekä nuoriseuraliike syntyivät 1880 – luvun lopulla ja tämän jälkeen seuroja alkoi syntyä tiheämmällä tahdilla. Samalla myös jäsenmäärät nousivat nopeasti. Toiminta alkoi kaupungeista joista se levisi eteenpäin maaseudulle sekä koulu-kaupunkeihin. Seuratoiminta oli saavuttanut Suomen vuoteen 1920 mennessä (Kärkkäinen 1986, 36–38.)

Seuratoiminta kehittyi Suomessa paljon 1950 – luvun tienoilla. Tällöin urheilulliset tavoitteet nousivat suurempaan asemaan. Kilpailu urheiluseurojen välillä koveni ja urheilijat tavoittelivat enemmän lajikohtaisia ennätyksiä. Kehitykseen vaikutti myös se, että suomalaisten urheilullisia saavutuksia kerrottiin ensi kertaa radion välityksellä Suomessa. (Itkonen 1999, 117–120.)

Tuosta ajasta eteenpäin urheilutoiminta on yleisesti kehittynyt paljon ja siitä on tullut ammattimaisempaa. Urheilijat harjoittelivat ja urheilivat enemmän ja enemmän ja se alettiin näkemään työnä. Tällöin syntyi myös suuria eroja seurojen välille. Osa seuroista tavoitteli huippu-urheilua, kun taas osaa pyöritettiin vapaaehtoistyönä liikunnan tuoman ilon vuoksi (Itkonen 1999, 121–125.)

Urheiluseuratoiminta on kehittynyt paljon 2000 – luvulla. Urheilu nähdään laajempänä kokonaisuutena eikä vain huippu-urheiluna. Kuntoliikunta on tuonut seuroille laajan jäsenmäärän sekä toimintaan leveyttä. Jäsenet alkavat muistuttaa enemmän ja enemmän asiakkailta ja tämän myötä myös kilpailu heidän pitämisestään seurassa koventuu (Koski 2000, 234–235.)

3.1 Urheiluseurojen erilaiset resurssit

Kuvio 3. Erilaisia urheiluseuroja Suomessa (SLU-julkaisusarja 2012, 22).

Kuten yllä olevasta kuviosta on nähtävissä, Suomessa on laajalti erilaisia urheiluseuroja. Seurojen määrä on kasvanut vuosien saatossa paljon ja lisää on tulossa. Osa seuroista on todella pieniä ja toimivat esim. kaveriporukan yhteisenä juttuna. Tällöin seuratoiminta ei tavoittele lisää jäseniä, eikä tavoittele sen suurempaa menestystä. Tarkoituksena seuralla on vain pitää hauskaa liikunnan avulla. Näiden seurojen resurssit ovat pienet. Myös rahaliikenne jää yleisesti ottaen pieneksi ja vain pakolliset maksut hoidetaan. Näitä ovat mm. harjoitustilojen vuokrat ja lisenssimaksut.

Suomessa on myös todella kilpailullisia ja tavoitteellisia seuroja. Kilpaseurat toimivat täysin eri resurssien kuin esim. nämä pienet kaveriporukalla kasatut joukkueet. Toiminta on järjestelmällistä ja jäsenmäärät ovat suuria. Sen myötä myös rahaa on enemmän ja panostukset ovat suurempia. Osalta seuroista löytyy täysin omassa omistuksessa olevia harjoitustiloja ja halleja (Mäenpää & Korkatti 2012, 17–22.)

Resurssit vaihtelevat Suomessa myös lajikohtaisesti. Liigojen esittämiä seurabudjetteja verratessa huomaa heti, että jääkiekko on taloudellisesti vahvimmissa asemassa Suomessa. Jääkiekkoseurat toimivat Suomen Liigassa suurilla miljoonabudjeteilla. Muista lajeista vain muutamat seurat pääsevät samoihin taloudellisiin lukemiin. (Liiga 2015, Veik-kauspuite 2016 ja Korisliiga 2015.)

3.2 Työntekijät urheiluseuroissa

Urheiluseuroissa työskentelee paljon erilaisia työntekijöitä myös itse urheilijoiden ohella. Seuroilla on valmentajia, joukkueenjohtajia, valmennuspäälliköitä, markkinointivastaavia jne. Monet näistä toimivat Suomessa vapaaehtoistyöntekijöinä seuran hyväksi. Vapaaehtoistyöntekijät toimivat seuroissa ilman palkkaa ja palkkioita. Heille saatetaan maksaa esim. kulukorvauksia, mutta heidän tavoitteena ei ole hyötyä työstä taloudellisesti. (Pöyhiä 2004, 9.)

Urheilu- ja kulttuuriministeri Paavo Arhinmäen (Helsingin uutiset, 2011) mukaan vapaaehtoistyöntekijät ovat suomalaisen liikuntakulttuurin kivijalka. Vapaaehtoistyön taloudellisesta merkityksestä Suomessa saa hyvän kuvan Euroopan Unionin tehdystä tutkimuksesta jäsenmaissaan. Tutkimuksen mukaan Suomessa tehtiin vapaaehtoistyötä vuonna 1996 yhteensä 123 miljoonan tunnin verran. (National Report-Finland 2010, 21). On sanomatakin selvää, että vapaaehtoistoimijoiden taloudellinen arvo on merkittävä urheiluseuroille.

Myös kunnalla ja valtiolla on iso osansa vapaaehtoistoiminnalla pyörivälle urheiluseuralle. Opetus- ja kulttuuriministeriö jakaa paljon erilaisia tukisummia urheiluseuroille, jotta heidän toimintansa pysyy käynnissä. Tukea voi hakea mm. vastaanottokeskuksissa järjestettävään liikunnalliseen toimintaan. Tuki on tarkoitettu sellaisille hankkeille joilla pyritään edistämään turvapaikanhakijoiden henkistä sekä fyysistä hyvinvointia. Avustuksella on määrä kattaa menoja joita tämä toiminta aiheuttaa. Erilaisia hyväksytyjä menoja voivat olla mm. ohjaajapalkkiot, liikuntatapahtumat, matkakulut ja tiloista koituvat kustannukset. Urheiluseurat nähdään valtion kannalta tärkeänä hyvinvointipalvelujen voimavarana. (Opetus- ja kulttuuriministeriö.)

Jäsenmäärä seuroissa on merkittävä tekijä päätoimisen työntekijän palkkaamisessa. Tutkimuksista (Koski 2009, 11) käy ilmi, että alle sadan jäsenen seuroissa päätoimiset palkalliset työntekijät ovat harvassa. Sen sijaan seuroissa joissa on yli 300 jäsentä, joka viidennessä on myös päätoiminen työntekijä. Kun taas seurat joissa on noin tuhat jäsentä omaavat myös yleisimmin päätoimisen työntekijän. Urheiluseuroilla on myös usein osa-aikaisia työntekijöitä jotka saavat pienen korvauksen käytetystä ajastaan. Osa-aikaisina toimii mm. monet valmentajat/ohjaajat seuroissa. Heidän ansionsa vaihtelevat paljon seurasta ja tasosta riippuen.

3.3 Yhteistyöllä ja yhteisöllisyydellä iso rooli liikunnassa

Monien eri tutkimusten mukaan liikunta tarjoaa paitsi fyysistä hyvinvointia, myös henkistä hyvinvointia. Tämän seurauksena ihmisten on helpompi myös rakentaa sosiaalista ver-

kostoaan. Esimerkiksi henkilö, joka muuttaa uudelle paikkakunnalle pääsee urheiluseuratoiminnan myötä helpommin mukaan paikalliseen yhteisöön sekä saa uusia tuttavuuksia. Kuuluminen johonkin seuraan, ryhmään tai yhdistykseen on jo itsessään henkisen hyvinvoinnin kannalta tärkeää (Kumpulainen 2004.)

Tämä sama soveltuu mielestäni turvapaikanhakijoihin. He tulevat tänne erilaisista oloista eivätkä tunne kulttuuria. Tästä syystä se olisi mielestäni mitä mainion keino auttaa heitä kotoutumaan ja oppimaan suomalaista kulttuuria. Mikäli itse muuttaisin toiseen maahan, taikka toiselle paikkakunnalle olisi se hieno tunne, kun joku tulisi pyytämään mukaan heidän toimintaansa. Varmasti myös turvapaikanhakijat ajattelevat näin, jos me haemme heidät mukaan toimintaamme, voin olla varma että he tuntevat olonsa kotoisammaksi ja halutuimmaksi Suomeen.

Yhteistyö on voimavara, jota pitäisi osata hyödyntää. Seurojen sisällä yhteistyötä usein vaalitaan. Seurojen sisäisellä yhteistyöllä pyritään saamaan paras mahdollinen lopputulos seuran eduksi. Mielestäni seurojen pitäisi kuitenkin turvautua enemmän toisiinsa urheiluseuroihin. On tiedostettu jo pitkään, että monet nuoret harrastavat useampaa kuin yhtä lajia samanaikaisesti. Varsinkin joukkuelajeja harrastavat nuoret pelaavat usein esimerkiksi jalkapallon ohella salibandya tai jääkiekkoa ja koripalloa. Varsinkin lahjakkaiden nuorten kohdalla käy omien kokemuksieni mukaan niin, että taistelu nuoresta urheilijasta käy kiihvaaksi, koska hänet halutaan pitää juuri tässä lajissa ja seurassa mukana. Laji valinta täytyy myöhäisemmässä iässä tehdä, kun urheilusta alkaa muodostumaan enemmän kilpailullista.

Seurojen ei pitäisi mielestäni taistella nuoresta lahjakkuudesta väkisin, vaan auttaa häntä kehittymään. Yhteistyötä seurojen välillä tulisi tiivistää. Yhteistyöllä Suomi voi kehittää enemmän urheilijoita maailmanhuipulle, sekä myös kehittää omaa seuratoimintaansa. Seurojen välisellä toimivalla yhteistyöllä voidaan tarjota suomalaisille nuorille ja kansalle monipuolisempaa ja ammattimaisempaa liikuntaa. Hyvästä yhteistyöstä hyötyvät seurat, jo mukana ovat jäsenet, huippu-urheilijat, valmentajat kuin hyötyliikkujat. Suomalaiset resurssit urheilussa, niin taloudellisesti kuin ammattitaidollisesti ovat rajalliset. Yhteistyöllä ja erilaisten osaajien yhdistäessä voimansa voi urheiluseurat saada toiminnastaan kaiken potentiaalin irti.

3.4 Porvoolaiset urheiluseurat

Porvoossa on noin 150 urheiluseuraa. Tässä suunnitteluhankkeessa mukana näistä on yhdeksän seuraa. Nämä yhdeksän seuraa eroavat toisistaan erilaisin tavoin. Mukana on niin joukkuelajeihin kuin yksilölajeihin keskittyneitä seuroja.

Osa seuroista ovat tunnettuja Suomessa ja heidän toimintansa on kilpapistoisempaa. Näillä seuroilla jäsenmäärät ovat suuria ja seuroilta löytyy edustustoimintaa/edustusjoukkue. Edustusjoukkueet kilpailevat Suomen korkeimmilla tasoilla. Osalta seuroista löytyy myös voitettuja Suomen Mestaruuksia sekä muita pystejä.

Toiminta kyseisissä seuroissa on ammattimaisempaa ja myös osalle pelaajista maksetaan korvausta. Seuroilla on myös paljon nuorisjoukkueita ja kakkosjoukkueita edustusjoukkueiden ohella. Tällöin myös joukkueiden määrän myötä on valmentajia ja muita seuratyöntekijöitä paljon ja laajalti eri tehtävissä. Näistä lukuisista seuratyöntekijöistä osalle maksetaan palkkaa. Myös muutamia kokopäiväisiä työntekijöitä löytyy osasta seuroista.

Näiden suurien ja ammattimaisten ohella on myös pienempiä seuroja. Nämä seuramat eivät ole kooltaan niin suuria eivätkä tunnettuja. Myös lajit, joita seuramat edustavat eivät ole niin tunnettuja Suomessa. Tällaisia lajeja ovat mm. kiipeily sekä roller derby. Pienemmissä seuroissa toiminta keskittyy enemmänkin vain liikunnalliseen iloon. Seurojen jäsenmäärät ovat huomattavasti pienemmät kuin kilpaseuroilla. Taloudelliset resurssit eivät myöskään mahdollista palkanmaksua seuratyöntekijöille vaan seuran toiminta nojaa vapaaehtoisuuteen.

4 Menetelmät

Tämän työn tutkimusosa on luonteeltaan kvalitatiivinen. Kvalitatiivisella eli laadullisella tutkimuksella pyritään tutkimusaiheen syvälliseen tietämykseen, tuntemukseen sekä ymmärtämiseen. Jotta sain parhaan mahdollisen lopputuloksen tutkimuksesta, valitsin siihen erilaisia tutkimusmenetelmiä. Tutkimusmenetelmien avulla sain uusia näkökantoja ja kulumia kyseisiin tutkimusongelmiin. Tässä osiossa käyn läpi menetelmät, niiden ja saatujen tulosten luotettavuuden ja pitävyyden.

Laadullisen tutkimuksen lähtökohtana on todellisen elämän kuvaaminen. Laadullisessa tutkimuksessa on tarkoitus tutkia tutkimuskohdetta mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. Kokonaisvaltaisuuden vuoksi on myös normaalia, että tutkimuksesta ilmenee monen suuntaisia suhteita. Yleisesti todetaan, että laadullisessa tutkimuksessa on tarkoitus paljastaa tosiasioita tai löytää sellaisia, eikä todistaa jo tiedossa olevia totuuksia. (Hirsjärvi, Remes, Sajavaara 2007, 157).

Käytin työssäni paljon internetlähteitä. Valitsin hetken mietinnän jälkeen, että lähden teoriapohjaiseen osioon etsimään tietoa Internetistä. Aihe, jota opinnäytetyöni koskee, on puheenaiheena uusi. Tämän vuoksi aiheesta ei löytynyt sellaista kirjallisuutta, joka vastaisi minun tarpeitani.

Tässä työssä käytin näitä menetelmiä:

- Kysely urheiluseurojen yhteyshenkilöille. Tällä selvitettiin olemassa olevaa yhteistyötä ja sen merkitystä urheiluseuralle
- Tapaaminen urheiluseuran yhteyshenkilöiden kanssa. Tapaamisessa käytiin yhdessä läpi kyselystä saatua tietoa sekä ideoitiin yhteistyön aloittamista
- Tutustuminen Karijärven vastaanottokeskukseen. Tutustumisen yhteydessä havainnoin vastaanottokeskuksen toimintaa ja käytettävissä olevia tiloja
- Benchmarking turkulaisen jalkapalloseuran ja vastaanottokeskuksen olemassa olevaan yhteistyöhön. Halusin selvittää, miten onnistunut toiminta on saatu aloitettua ja mitä se on vaatinut.

Käyn yksityiskohtaisemmin läpi kyseiset menetelmät seuraavissa alaluvuissa.

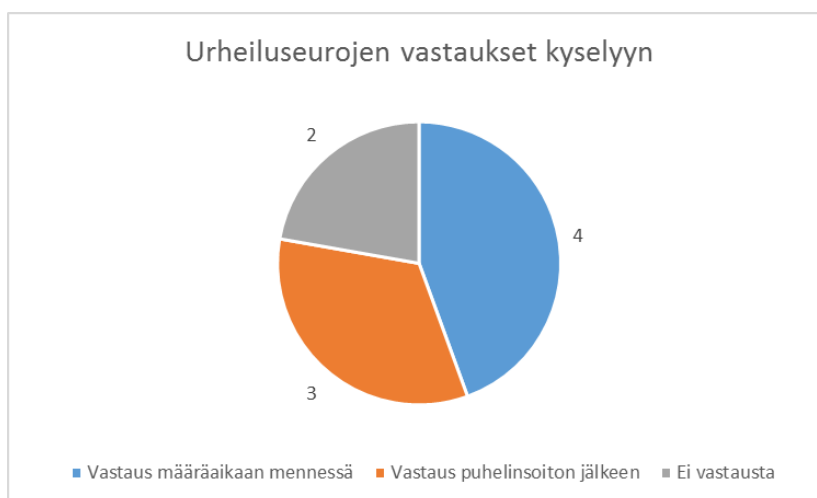
4.1 Kysely urheiluseuroille

Kyselyä käytettäessä tiedonkeruumenetelmänä kohtaa väkisinkin muutaman kohdan johon on vaikeaa saada varmistusta. Ei ole mahdollista varmistaa miten vakavissaan ja miten perillä vastaajat ovat asiasta johon kysely liittyy (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara 2007, 188–190.)

Käytin kyselyssäni avoimia kysymyksiä. Avoimet kysymykset antavat vastaajalle enemmän tilaa kertoa, mitä hän oikeasti miettii, ja tämän myötä myös kyselyn tekijä saa enemmän tietoa. Avoimet kysymykset myös kertovat paremmin, miten hyvin vastaaja on perillä asiasta johon kysely liittyy. Tämän lisäksi myös vastaaja pääsee kertomaan asiat jotka hän kokee tärkeäksi. (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara 2007, 196.)

Kysely toteutettiin urheiluseurojen yhteyshenkilöiden kanssa. Urheiluseurat saivat itse päättää yhteyshenkilön, joka edusti seuraa tässä työssä. Valitut henkilöt olivat itse, vapaaehtoisesti halukkaita osallistumaan tähän työhön. Kyselyn päätavoitteena oli selvittää, millä tasolla tämänhetkinen yhteistyö seurojen välillä on. Kyselyllä halusin myös selvittää, mitä seurat odottavat yhteistyöltä ja millaista hyötyä yhteistyön tuovan. Kartoitin kyselyn avulla myös sitä, miten paljon seurat pystyvät panostamaan yhteistyöhön vastaanottokeskuksen kanssa.

Lähetin kyselyn maaliskuun puolivälissä sähköpostina jokaiselle seuran yhteyshenkilölle. Kysely oli osa kutsua tapaamiseen, jossa pyysin seurojen yhteyshenkilöitä kokoontumaan ja keskustelemaan yhteistyöstä. Loin kyselyn vastauksista yhteenvedon, jonka tulokset esitin seurojen yhteyshenkilöille tapaamisessa, joka järjestettiin huhtikuun alussa.

Kuvio 4. Urheiluseurojen vastaukset.

Kyselyyn vastasi neljä seuraa yhdeksästä määräaikaan mennessä joka oli maaliskuun viimeinen päivä. Seuroilla oli reilu kaksi viikkoa aikaa vastata kyselyyn. Kolme seuraa vastasi kyselyyn puhelinoiton jälkeen, jossa pyysin henkilökohtaisesti vastauksia. Lopullinen vastaus prosentti oli siis 77,78 % (7/9), joka on mielestäni hyvä. Päällimmäinen selitys, miksi kyselyyn ei vastattu, olivat seurojen omat kiireet. Kaksi seuraa jätti vastaamatta kyselyyn.

Seurat, joille lähetin kyselyn, ovat itse vapaaehtoisesti halunneet lähteä mukaan tekemään yhteistyötä vastaanottokeskuksen kanssa. Porvoon kaupunki lähetti syksyllä 2015 kyselyn paikallisille urheiluseuroille ja kysyi niiden kiinnostusta lähteä toteuttamaan vastaanottokeskus yhteistyötä. Nämä yhdeksän seuraa ovat itse ilmaisseet kiinnostuksensa tähän ja osallistuneet tähän hankkeeseen. Minä en siis itse valinnut seuroja kenelle kyselyn lähetin, vaan seurat olivat itse ilmaisseet halunsa olla tässä mukana jo ennen kuin minä aloin tätä opinnäytetyötä tekemään. Lähetin kyselyn suoraan seurojen yhteyshenkilöille. Tällä tavoin sain kyselyn varmasti suoraan asianomaiselle.

Kyselyssä on kymmenen avointa kysymystä, johon pyysin lyhyitä ja ytimekkäitä vastauksia. Tällä halusin madaltaa kynnystä osallistua kyselyyn. Liian laajojen ja yksityiskohtaisten vastausten pyytäminen saattaisi ”pelästyttää” seuroja pois.

Kyselyllä oli tarkoitus saada suuntaa-antavia tietoja urheiluseurojen yhteistyöstä sekä niiden suhteesta turvapaikanhakijoihin.

Ensimmäiset neljä kysymystä keskittyvät olemassa olevaan yhteistyöhön ja sen tuomaan hyötyyn. Tämän tarkoituksena oli nähdä suoraan, onko yhteistyötä jo ollut seurojen välillä.

Kysymykset 5-7 keskittyvät siihen, millaisten seurojen kanssa yhteistyötä halutaan tehdä. Tässä tarkennetaan vielä sitä, mitä seurat odottavat yhteistyöltä.

Sen sijaan kysymykset 8-11 keskittyvät vastaanottokeskukseen. Halusin selvittää mitä ja millaista toimintaa seurat ovat ajatelleet järjestää turvapaikanhakijoille. Myös heidän tuoma panosta turvapaikanhakijoiden mukaan ottoon tarkastellaan näissä kysymyksissä.

Kyselyn kysymykset:

1. Onko teidän seuralla tällä hetkellä yhteistyötä, jonkun seuran tai seurojen kanssa?
2. Jos on, millaista yhteistyötä tämä on tai on ollut?
3. Kenen aloitteesta yhteistyö on aloitettu? Kumpi seura otti yhteyttä?

4. Millaista hyötyä yhteistyö on tarjonnut seurallenne?
5. Mikäli seurallanne ei ole ollut yhteistyötä muiden seurojen kanssa, osaatteko sanoa miksi ei?
6. Millaisten seurojen kanssa olette kiinnostuneita tekemään yhteistyötä?
7. Millaista yhteistyötä odotatte toisen seuran kanssa?
8. Onko seuranne jo järjestänyt urheilutoimintaa turvapaikanhakijoille? Jos on, mitä ja millaista? Miten kaikki sujui mielestänne?
9. Kuinka usein uskotte seuranne voiva järjestää toimintaa turvapaikanhakijoille?
10. Millaista toimintaa seuranne voi järjestää turvapaikanhakijoille?
11. Muuta vapaata mainittavaa seurojen ja vastaanottokeskuksen yhteistyöstä?

4.2 Tapaaminen urheiluseurojen yhteyshenkilöiden kanssa

Kutsuin kaikki urheiluseurojen yhteyshenkilöt kokoon Porvoon Campuksen tiloihin huhtikuun 2016 alussa. Tapaamisen tarkoituksena oli käydä läpi kyselyn tulokset sekä tutustua seuroihin paremmin. Myös seurojen yhteyshenkilöt pääsivät tutustumaan toisiinsa. Tarkoituksena oli luoda vapaata keskustelua aiheesta sekä saada uusia näkökulmia toimintamalliin.

Tapaamiseen osallistui neljän urheiluseuran yhteyshenkilö sekä Porvoon liikuntatoimen työntekijä ja vastaanottokeskuksen liikuntatoimintaa järjestävä työntekijä. Seurat jotka osallistuivat tapaamiseen, olivat Akilles, Porvoon salibandyseura, Shirokawa sekä Porvoon Roller Derby. Nämä kyseiset seurat vastasivat myös lähettämäni kyselyyn.

Odotin tapaamiseen hieman suurempaa osallistujamäärää, mutta ilmeisesti seurojen omien kiireiden vuoksi kaikki eivät päässet paikalle.

Tapaaminen kesti noin puolitoista tuntia ja minä toimin tapaamisen läpiviejänä. Kaikki osallistujat saivat puheenvuoroja ja keskustelua syntyi laajalti. Tästä oli iso apu minulle ja löysimme seurojen sisällä selvän yhteissävelen. Tapaamisessa Akilleksen yhteyshenkilö toimi kirjuriina ja hän kirjoitti muistiinpanot ylös (kts liite). Lähetin nämä muistiinpanot seuroille sähköpostitse. Lähetin ne myös niille seuroille jotka eivät osallistuneet tapaamiseen.

4.3 Tutustumisen ja havainnointi Karijärven vastaanottokeskuksen tiloihin

Havainnoinnilla tarkoitetaan sitä, että henkilö tarkkailee tietoisesti jotain asiaa eikä vain ole katsomassa sitä. Havainnoinnilla pyritään saamaan tietoa mm. siihen, miten jokin asia toimii tai miten joku henkilö toimii. Havainnointi on hyvä menetelmä silloin, kun tutkitaan ihmisten vuorovaikutusta, ympäristöä ja luontoa. Havainnointi on hyvä tapa myös silloin,

kun tutkitaan nuoria tai lapsia. Menetelmänä havainnointia voi käyttää niin laadullisessa kuin määrällisessä tutkimuksessa. (Vilkkä 2006, 37–38.)

Tutustuin huhtikuun 14. päivänä Karijärven vastaanottokeskuksen tiloihin sekä turvapaikanhakijoihin. Vietin Karijärven vastaanottokeskuksessa yhden illan, josta muutama tunti meni yhdessä turvapaikanhakijoiden kanssa jalkapalloharjoituksissa Porvoon Myllymäen kentällä. Tutustumisen tarkoituksena oli nähdä millaista toimintaa Karijärvellä järjestetään ja miten turvapaikanhakijat osallistuvat liikuntaan ja muuhun ohjelmaan. Samalla halusin myös selvittää, millaiset tilat Karijärvellä on ja mitä kaikkea siellä voi harrastaa.

Koska tulin uutena henkilönä paikalle, voi olla että turvapaikanhakijat vierastivat minua. Tämä saattoi myös vaikuttaa heidän toimintaansa. Voi olla, että he eivät olleet niin omia itseään, koska paikalla olin minä, täysin vieras ja tuntematon henkilö. Kysyin tästä syystä myös vastaanottokeskuksen työntekijältä, koska halusin varmistua havainnointini pitävyydestä. Pyrin myös keskustelemaan turvapaikanhakijoiden kanssa, mutta yritin pitää sen luontevana ja rentona, jotta vastaukset olisivat mahdollisimman aitoja.

Valmistauduin havainnointiin laatimalla listan asioista, joita halusin selvittää illan aikana. Halusin selvittää mm. millaiset urheilu ja liikuntamahdollisuudet heillä on, miten he viettävät vapaa-aikaansa ja mistä lajeista he ovat kiinnostuneita. Kirjoitin havaittuja asioita ylös paperille, joista rakensin sitten pidemmän ja laajemman tekstin seuraavana päivänä.

Tutustuminen tiloihin tapahtui liikuntaohjaajan kanssa, jolta kyselin myös paljon tarkentavia kysymyksiä toiminnasta vastaanottokeskuksessa. Tällä oli suuri merkitys, jotta sain kaiken tarvittavan tiedon. Koska vastaaja oli vastaanottokeskuksen työntekijä, pidän tätä luotettavana lähteenä. Hän toimii turvapaikanhakijoiden kanssa useana päivänä viikossa ja tuntee heidät hyvin. Halusin kuulla ja nähdä mitä turvapaikanhakijat tykkäävät itse tehdä. Tarkoituksena oli myös selvittää, miten turvapaikanhakijat käyttäytyvät ja millainen heidän perus olemuksensa on.

Olin valmistautunut myös siihen, että pääsen keskustelemaan rauhassa muutaman turvapaikanhakijan kanssa. Halusin avoimen keskustelun aikana selvittää heidän mielenkiintonsa liikuntaan ja lajeihin jotka ovat heidän suosiossaan. Tässä myös onnistuin, kun pääsin juttelemaan rauhassa viiden turvapaikanhakijan kanssa, kun olimme matkalla jalkapalloharjoituksiin.

4.4 Benchmarking Turun vastaanottokeskukseen sekä jalkapalloseura FC Interin toimintaan

Luin internetistä uutisen, jossa mainittiin näiden kahden toimijan välisestä yhteistyöstä. Näin heti, että olemalle yhteydessä heihin, voin saada paljon tietoa omaan työhöni.

Tätä menetelmää kutsutaan benchmarkingiksi. Benchmarking menetelmänä sitä, että siinä tutustutaan toisen organisaation tai ryhmän hyväksi todettuun toimintatapaan. Tarkoituksena ei ole kopioida toiselta, vaan sen avulla pyritään kehittämään omaa toimintaa. Benchmarking toimii jollain tapaa inspiraationa omaan toimintaan ja sen kehittämiseen. (Karlöf, B., Lungren, K. & Edenfeldt Froment, M. 2003, 45.)

Otin heihin yhteyttä, koska halusin kuulla miten he ovat saaneet toiminnan aloitettua. Olin yhteydessä FC Interin juniorijoukkueen valmennuspäällikköön sekä Turun vastaanottokeskuksen ohjaajaan. Heiltä sain paljon tietoa mm. siitä, että miten taloudellinen puoli toiminnassa saadaan hoidettua. Kysyin myös muita asioita, jotka porvoalaisia urheiluseurojen yhteyshenkilöitä mietitytti, näitä olivat mm. kyydit ja vakuutukset.

4.5 Validiteetti ja reliabiliteetti

Kvalitatiivisen tutkimuksen luotettavuuden kannalta on tärkeää, että tutkimuksen toteuttamisen vaiheet on käyty tarkasti läpi. Tässä huomioidaan mm. se, että miten kauan, missä ja millä tavalla tiedonkeruumenetelmiä käytettiin. Kyselyn lähettäminen, vastausten kerääminen ja analysointitapa on kerrottu. Kuten myös havainnoinnin kesto, paikka ja ulkopuoliset häiriötekijät tai muut havainnointiin vaikuttavat asiat on todettu myös tutkimustuloksissa. (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara 2007, 226–227.)

Käytin työni teoria osuudessa paljon internetlähteitä. Valitsin hetken mietinnän jälkeen, että lähdän teoriapohjaiseen osiooni etsimään tietoa Internetistä. Aihe, jota opinnäytetyöni koskee, on sen verran uusi, että kirjallisuudesta ei löytynyt kauheasti teoksia, jotka vastasivat minun tarpeitani.

Lähteitä tarkastellessa ja muistiinpanoja tehdessä, tulisi huomioida seuraavat asiat: kirjoittajan tunnettavuus ja arvostettuus, lähteen ikä ja lähdetiedon alkuperä, lähteen uskottavuus ja julkaisijan arvovalta ja vastuu, totuudellisuus ja puolueettomuus (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara 2007, 109–110.)

Vastaanottokeskuksista ja pakolaisuudesta kertovan tekstin olen laatinut maahanmuuttoviraston, Suomen Punaisen Ristin ja Pakolaisjärjestö YK:n jakaman tiedon perusteella.

Käytin myös Ylen uutista, mutta tämän uutisen lähteenä oli Maahanmuuttovirasto. Nämä kyseiset toimijat ovat kaikki suuressa arvossa ja keskeisiä toimijoita näiden asioiden parissa. Urheiluseuratoiminnasta olen kirjoittanut monista eri lähteistä ja käytin monia aiheeseen liittyviä opinnäytetöitä tiedonkeruuseen. Opinnäytetöiden etu on se, että sieltä löytyy myös lähde, jota sen työn tekijä on käyttänyt. Näin pääsin tarkastamaan lähteen pitävyyden ja lukemaan asiat läpi itse teoksesta, enkä joutunut turvautumaan vain opinnäytetyöntekijän tulkintaan aiheesta.

Nämä asiat huomioiden koen, että käyttämäni lähteet teoriapohjaisessa osiossa ovat luotettavia ja ajankohtaisia. Käytän myös omaa tietoperustaani urheilusta ja liikunnasta. Olen itse harrastanut salibandya Suomen korkeimmilla tasoilla jo vuosien ajan. Harrastan myös monipuolisesta muuta urheilua sekä seuraan urheilua laajalti eri medioista. Tunnen myös seuratoiminnan sekä porvoollaiset urheiluseurat.

Kyselyyn vastasi urheiluseuran itse valitsema yhteyshenkilö. Kyselyn vastaukset analysoitiin myös yhdessä vastaajien, eli yhteyshenkilöiden kanssa. Tämän ansiosta väärin ymmärrettyjä vastauksia ja niistä syntyneitä johtopäätöksiä ei päässyt syntyään. Kyselyn vastauksia käsitellessä pitäisi miettiä sitä, että vastaaja on saattanut ymmärtää kysymyksen eri tavalla kuin kysyjä on sen esittänyt. Tällöin vastausten validiutta pitää tarkastella eri näkökulmista (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara 2007, 226–227.)

Uskon vahvasti siihen, että näitä menetelmiä käytettyäni sain luotettavimman ja parhaan mahdollisen tietopohjan yhteistyöstä porvoollaisissa urheiluseuroissa sekä vastaanotto-keskustoiminnasta.

5 Tulosten analysointi

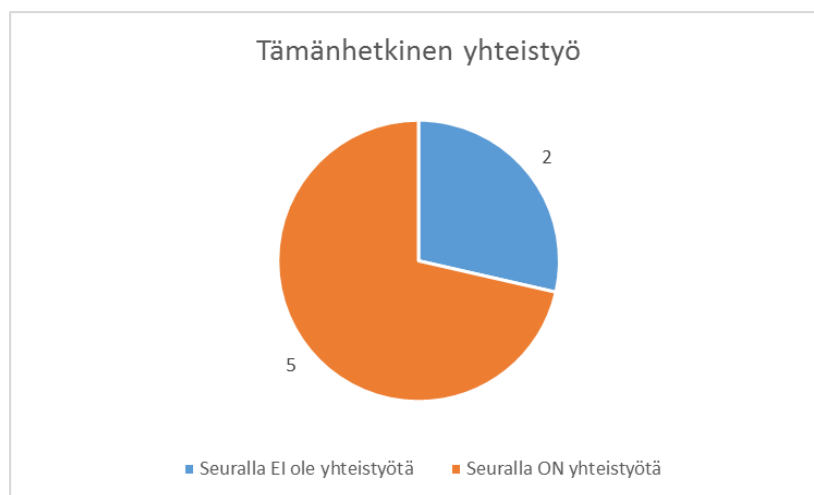
Tähän lukuun olen yhdistänyt analysoiden tutkimukseni eri menetelmien tuottamat tulokset. Laadin kyselyn vastauksista yhtenäisen tiedoston. Kirjoitin ylös asioita, joita ilmeni vastauksissa. Koska osa seuroista ilmaisi saman asian eri tavalla, oli todella hyvä että tapaamisessa asioista puhuttiin avoimesti ja käytiin kohta kohdalta läpi. Näin pystyin myös selvittämään mitä seurat tarkoittivat asioilla, jotka olivat vaikeasti tulkittavissa.

Tähän osioon on siis yhdistetty kaikkien käytettyjen menetelmien (kysely, tapaaminen, havainnointi ja benchmarking) tuottamat tulokset. Näiden mukaan on laadittu yhtenäiset tulokset seurayhteistyöhön sekä vastaanottokeskus toimintamalliin.

Ensimmäinen osioni keskittyy seurojen väliseen yhteistyöhön. Kyselyllä sain paljon perustietoa tämän hetkisestä yhteistyöstä – joka on suhteellisen olematonta. Tapaamisessa oli kuitenkin helposti aistittavissa, miten selkeästi yhteistyötä kaivattaisiin Porvooseen.

Toinen osio käsittelee yhteistyötä vastaanottokeskuksen kanssa. Yhteistyötä on ollut muutamana seuran toimesta jo ennen minun opinnäytetyötäni, mutta se ei ole ollut pitkäaikaista ja jatkuvaa. Tällaista yhteistyötä ollaan kuitenkin valmiita tekemään ja turvapaikanhakijat ovat seuroihin enemmän kuin tervetulleita.

5.1 Yhteistyö urheiluseurojen välillä

Kuvio 5. Tämänhetkinen yhteistyö urheiluseurojen välillä.

Urheiluseurojen vastauksista ilmenee, että viidellä seuralla on yhteistyötä toisen urheiluseuran kanssa. Tästä huolimatta vastausten mukaan yhteistyö urheiluseurojen välillä on olematonta tai erittäin pienimuotoista. Yhteistyötä kyllä tehdään seurojen kesken, mutta se on todella vaatimatonta. Tämänhetkinen yhteistyö perustuu pitkälti harjoitusaikojen sopimiseen, pienimuotoisiin lajikokeiluihin sekä yhteisten harjoitustilojen jakoon.

Seurat olivat yhtä mieltä siitä, että yhteistyötä tulisi tiivistää, kunhan tähän löytyisi oikeanlainen tapa. Tapaamisessa syntyneen keskustelun perusteella huomasi, että yhteistyötä on mietitty seuroissa, mutta yhteydenotto toiseen seuraan on ilmeisesti jäänyt uupumaan. Kyselyn vastaukset myös tukivat tätä, sillä vain muutama seura oli itse ollut aloitteellinen yhteistyön aloittamisen kannalta.

Vastausten mukaan kaikki seurat ovat kuitenkin halukkaita tekemään yhteistyötä muiden seurojen kanssa. Yhteistyötä haluttiin tehdä mm. paremman oheisharjoittelun ja monipuolisemman harjoittelun takia. Myös muiden seurojen kanssa jaettu lajitietämys nousi esiin monissa vastauksissa. Oppeja voisi jakaa seurojen kesken laajalti eri asioista, niin valmennuksesta kuin erilaisista erityistaidoista, kuten esimerkiksi urheiluteippaamisesta.

Seurojen välinen yhteydenpito tapahtuu pitkälti vain puhelimen ja sähköpostin välityksellä. Seurat kaipasivat yhteydenpitoon helpompaa ja nopeampaa tapaa. Ehdotukseni seuroille oli luoda Facebook tai Nimenhuuto.fi- sivulle oma yhteinen sivusto. Molemmat ehdotukset otettiin hyvin vastaan ja näistä syntyi myös keskustelua.

Nimenhuuto.fi on sivusto, jota urheiluseurat käyttävät ympäri Suomen. Sivun käyttö on helppoa, koska sinne voi päivämääräjärjestyksessä luoda seuran tapahtumia johon käyttäjät itse merkitsevät osallistuvatko vai eivät. Avaan Nimenhuutomallin myöhemmin tässä opinnäytetyössä, kun käyn läpi seurojen välistä yhteistyötä.

5.2 Yhteistyö vastaanottokeskuksen kanssa

Kuvio 6. Seurojen toiminta turvapaikanhakijoiden kanssa

Vain kaksi seuraa seitsemästä on vastausten mukaan jo järjestänyt liikuntatoimintaa turvapaikanhakijoille. Turvapaikanhakijat ovat otettu mukaan harjoituksiin ja paikan päällä Karijärven vastaanottokeskuksessa on käyty pelaamassa seuran toimesta. Muutama turvapaikanhakija on myös osallistunut säännöllisesti Shirokawan judoharjoituksiin. Seura on järjestänyt turvapaikanhakijoille kyydit harjoituksiin ja lainanneet varusteita. Ongelmaksi on muodostunut se, että miten kausimaksut maksetaan.

Seurojen resurssit ja koko, tulivat esiin kysyttäessä miten usein seurat ovat valmiita järjestämään toimintaa turvapaikanhakijoille. Vastauksista selvisi kaksi ääripäätä. Pienet seurat olivat valmiita esittelemään toimintaansa, mutta pitkäaikaiseen toimintaan niillä ei ole resursseja. Lajiesittelyjä voitaisiin järjestää vuodessa muutamaan otteeseen. Sen sijaan isommat seurat ja seurat joiden jäsenmäärät ovat suuria, olivat valmiita järjestämään toimintaa noin kerran viikossa.

Lajiesittelyt joita pienet seurat olivat valmiita järjestämään, olisivat reitti seuratoimintaan mukaan liittymiselle. Lajiesittelyjä voisi järjestää vuosittain tai muutaman kerran vuodessa. Tällä tavoin turvapaikanhakijat saisivat tutustua lajiin ja mikäli kiinnostus sitä kohtaan herää, voivat he liittyä mukaan seuran jäseneksi ja toimintaan. Myös muut seurat kannattivat lajiesittelyjä. Seurojen mukaan lajiesittelyjä voisi suunnitella esim. pienissä ryhmissä. Noin kolmen seuran ja lajin esitteleminen kerrallaan jaksaisi varmasti innostaa. Tapaamisessa käydyn keskustelun yhteydessä kaikki olivat yhtä mieltä siitä, että liian montaa lajia ei pidä esitellä samanaikaisesti. Lajiesittelyn mahdollisuutena nähtiin myös se, että myös seurojen omat nuoret voisivat tutustua toisiin lajeihin. Tämän myötä paikalle saataisiin turvapaikanhakijoiden lisäksi seurojen omia nuoria, jolloin myös mahdollisia kaverisuhteita voisi

alkaa syntymään. Tällä tavoin myös kotoutumista voitaisiin edistää. Tämän lisäksi myös muut porvoollaiset nuoret olisivat hyvä kohderyhmä saada mukaan tutustumaan lajeihin.

Myös kotoutumisesta puhuttiin paljon tapaamisessa. Tapaamisen vieraat olivat sitä mieltä, että seurojen omat nuoret ja turvapaikanhakijat pitäisi saada yhteisesti pelaamaan ja liikkumaan. Tällä tapaa myös kotoutuminen edistyisi, eikä järjestettäisi pelkästään toimintaa turvapaikanhakijoille. Erilaiset harrastejoukkueet tai harrastevuorot, jonne seurojen nuoret ovat tervetulleita turvapaikanhakijoiden lisäksi, olivat se mitä seurat halusivat järjestää. Tämä voisi avata myös oven nuorille jotka eivät liiku. Koulut koettiin hyväksi kohderyhmäksi markkinoinnin kannalta. Seurat voisivat käydä esim. mainostamassa toimintaansa kouluilla ja saada uusia nuoria kokeilemaan lajia.

Seurat kokevat myös, että turvapaikanhakijat ovat tervetulleita katsomoon. Tällä tavoin myös ne, jotka eivät itse pidä urheilusta, voisivat silti päästä sisään suomalaiseen urheilukulttuuriin katsojan asemasta. Tällä voitaisiin myös innostaa turvapaikanhakijoita kokeilemaan lajia ja innostaa liikkumaan. Urheilutapahtumaan osallistuminen, vaikka katsojana, olisi sekin tapa löytää uusia kavereita sekä saada lisää sisältöä elämään.

Taloudelliset asiat ja siihen liittyvät vakuutukset mietityttivät monia. Miten jäsen-/lisenssimaksujen kanssa toimitaan, mikäli turvapaikanhakija on kiinnostunut liittymään toimintaan mukaan. Monissa lajeissa on riski loukkaantumiseen ja tämän vuoksi lisenssin hankkiminen on välttämätöntä. Myös kuljetusten kanssa liikuntapaikoille nähtiin omat haasteensa. Vastaanottokeskuksesta on noin viiden kilometrinmatka liikuntapaikoille eikä kyytejä aina ole tarjolla. Nyt ne seurat, jotka ovat jo ottaneet turvapaikanhakijoita mukaan harjoituksiin ja tapahtumiinsa, ovat itse hakeneet turvapaikanhakijoita vastaanottokeskuksesta.

5.3 Karijärven vastaanottokeskuksen toiminta ja harrastusmahdollisuudet

Menin huhtikuun 14. päivänä Karijärven vastaanottokeskukseen tutustumaan heidän tiloihinsa ja heidän liikuntamahdollisuuksiin. Koska en ole ennen vierailut vastaanottokeskuksessa, oli minulla siitä jonkinasteisia ennakkoluuloja. Ennakkoluulot osoittautuivat täysin vääriksi. Kun saavuin paikalle, tuli minua vastaan heti yksi nuori turvapaikanhakija kätellen ja esitellen itsensä. Vaikka tämän nuoren suomenkielentaidot olivat vielä alkeelliset, otti hän kuitenkin minut, täysin vieraan ihmisen heti hyvin vastaan. Kun saavuin sisälle Karijärven kurssikeskukseen, sain paljon katseita muilta turvapaikanhakijoilta. Katseet olivat kuitenkin erittäin ystävällisiä ja niistä loisti ilo ja tietynlainen uteliaisuus.

Suuri joukko nuoria oli kokoontunut biljardi-pöydän ympärille, joka on ohjaajien mukaan tämän hetken suosituin ajanviette Karijärvellä. Nuoret turvapaikanhakijat tervehtivät ystävällisesti ja kaikki olivat todella hyväkäyttöisiä. Iloisuus, avoimuus ja vilpitön olemus, olivat ensimmäiset tuntemukset jotka tunsin turvapaikanhakijoista. Täysin vastakohtat siitä, mitä olin ennakkoon ajatellut näiden tunteiden olevan.

Työntekijöistä huomasin heti, että he tulevat hyvin toimeen turvapaikanhakijoiden kanssa. Tämä on myös tärkeää, koska he ovat turvapaikanhakijoille isossa roolissa niin viihtyvyyden, kuin kotoutumisen kannalta.

Ohjaajat myös järjestävät Karijärvellä liikuntaa ja muuta vapaa-ajan ohjelmaa. Nykyään turvapaikanhakijat käyvät koulua, joten liikuntatoimet keskittyvät iltaan. Ohjaajan mukaan hän järjestää erilaista liikuntaa ja yrittää opettaa suomalaisia perinteisiä pihapelejä ja leikkejä. Näitä ovat mm. erilaiset hipat, jalkapallo, lentopallo jne. Liikuntaa ei järjestetä ohjelman mukaan, vaan kaikki tapahtuu enemmän tai vähemmän spontaanisti. Voi olla myös niin, että muutama turvapaikanhakija tulee itse pyytämään ohjaajaa vetämään heille kuntoiluharjoituksen. Karijärveltä löytyy erilaiseen kuntoiluun sopivat välineet ja muutamia lihaskuntolaitteita.

Karijärven liikuntamahdollisuudet ovat muutenkin laajat. Pihalta löytyy hiekkakenttä, jossa voi pelata lukuisia erilaisia pelejä. Muutama turvapaikanhakija osaa puhua englantia, joten pystyin helposti kommunikoimaan heidän kanssaan. Kyselin heiltä heidän ajatuksiaan liikunnasta ja heidän suosikkilajeistaan. Suosituimpia lajeja kysyessäni, nousivat jalkapallo ja lentopallo esiin. Näiden lisäksi myös kamppailulajit, parkour ja kuntosali ovat suosittuja. Uskon, että tämä johtuu siitä, että nämä lajit ovat heille ennestään tuttuja. En epäile hetkeäkään, etteivätkö turvapaikanhakijat innostuisi lajista kuin lajista, kunhan pelit saadaan pystyyn. Niin paljon positiivista energiaa näistä nuorista huokuu ja se myös tarttuu.

Viisi turvapaikanhakijaa osallistui ensimmäistä kertaa porvooolaisen nuorten jalkapallojoukkueen harjoituksiin juuri tänä iltana, kun olin Karijärvellä heidän kanssaan. Lähdin mukaan katsomaan miten harjoitukset sujuivat ja miten tämä yhteistyö konkreettisesti toimii. Turvapaikanhakijat lähtivät matkaan iloisin mielin, eivätkä he ujostelleet tai näyttäneet jännittävän ollenkaan.

Karijärven vastaanottokeskuksella on auto käytössä, mutta Maahanmuuttovirasto on asettanut kilometrirajat auton käyttöön. Näin ollen harjoituksiin kulkeminen tulisi tapahtua jollain muulla tavalla. Kesällä matkan voi taittaa polkupyörillä, joita Karijärveltä löytyy muutamia ja lisää on tarkoitus saada/hankkia. Karijärvi sijaitsee noin viiden kilometrin päässä

Porvoon keskustasta. Porvoossa on se hyvä puoli, että liikuntapaikat ja hallit sijaitsevat keskustan tuntumassa. Näin matkat ja etäisyydet vastaanottokeskuksen ja liikuntatilojen välillä eivät veny paljon tuota viittä kilometriä pidemmäksi.

Osa seuroista on jo ottanut turvapaikanhakijoita mukaan harjoituksiinsa ja he ovat myös kyydinneet heitä harjoituksiin ja takaisin. Tätä toivotaan myös Karijärven suunnalta lisää, että seurat pystyisivät tulla sen verran vastaan, että saadaan turvapaikanhakijat harjoitukseen paikalle.

Harjoitukset sujuivat hyvin ja turvapaikanhakijat pysyivät hyvin vauhdissa mukana. Mielestäni vastaanotto harjoituksiin oli todella hyvä. Joukkueen valmentaja sekä pelaajat ottivat turvapaikanhakijat todella hyvin vastaan. Pelaajat heittivät ylävitosta toisilleen ja nauroivat yhdessä vaikka yhteistä kieltä ei ollut. Pelaajista ei ainakaan ulospäin näkynyt, että turvapaikanhakijoiden osallistuminen heidän harjoituksiin olisi haitannut heitä mitenkään. Harjoitusten jälkeen hymy oli herkässä. Turvapaikanhakijat olivat innoissaan jo odottamassa seuraavan viikon harjoituksia. Oli todella hienoa nähdä kokonaisuutena miten tämä yhteistyö toimii.

Yksi asia nousi kuitenkin joukkueen valmennuksella esiin kentän laidalla. Miten toimitaan lisenssiasioiden ja seuran jäsenmaksujen kanssa? Tämä kysymys on nyt siis noussut esiin jo kyselyssä sekä tapaamisessa ja uudelleen harjoituksissa.

5.4 Rahoituksen merkitys toiminnan aloittamisessa

Urheiluseurojen kanssa käydyssä tapaamisessa nousi esiin paljon kysymyksiä toiminnan taloudellisista asioista. Urheiluseurat olivat yhtä mieltä siitä, että toiminnan järjestämisestä ei saa koitua seuroille maksettavaa, vaan rahoitus pitää hoitaa muualta käsin. Tämä on ymmärrettävää sillä urheiluseuroilla on tällä hetkellä muutenkin taloudellisesti vaikeaa Suomessa. Ylimääräisiä kuluja ei haluta seurojen maksettavaksi.

Tämän vuoksi halusin selvittää miten Turussa samainen toiminta on rahoitettu. Turkulaisen vastaanottokeskuksen ja jalkapalloseuran kanssa käydyssä sähköpostiviestittelyssä selvisi, että he rahoittivat toiminnan hankeapurahalla.

Vastaanottokeskus voi hakea hankeapurahaa liikunnalliseen toimintaan. Apurahaa haetaan opetus- ja kulttuuriministeriöstä. Tätä apurahaa myönnetään sellaiseen toimintaan jolla pyritään edistämään turvapaikanhakijoiden hyvinvointia sekä kotoutumista.

Apurahaa haettaessa tulee kiinnittää huomiota sen taloudelliseen ja toiminnalliseen toteutuskelpoisuuteen. Eli pitää pystyä myös näyttämään mihin apuraha käytetään ja millaisia kustannuksia sillä korvataan.

Hyväksyttäviä menoja ovat mm. ohjaajapalkkiot, liikuntatapahtumat, ohjaajien matkakulut sekä tilojen vuokrat. Myös tarvittavia välineitä voidaan kustantaa näillä apurahoilla.

Juuri näitä kyseisiä kuluja syntyi myös Turussa, jossa jalkapalloseuran järjestämä toiminta oli todella onnistunutta kesän aikana. Heillä on myös tarkoituksena jatkaa toimintaa talvela esim. sisäjalkapallon parissa.

Turkulainen vastaanottokeskus haki apurahaa ja heillä oli esittää tarkat kustannukset kaikesta. Tässä kohdassa tulee vastaanottokeskuksen astua esiin. Jotta apurahaa voi saada, tulee olla selkeä suunnitelma kaikista kuluista ja myös näyttöä siitä, mitä kaikki maksavat. Huolellinen ja selkeä apurahahakemus on kaiken a ja ö.

Myös muita tapoja hankkia rahoitusta löytyy. Kunnat ovat yleensä myös halukkaita tukemaan kulttuuria, liikuntaa ja yhteiskunnallista hyvää ajavia asioita. Myös ulkopuoliset rahoittajat, kuten yksityishenkilöt, yritykset, yhdistykset ja järjestöt voisivat olla halukkaita lähtemään tällaiseen toimintaan mukaan.

Toinen porvooolaisia urheiluseuroja mietityttänyt asia oli, että mitä jos turvapaikanhakijalle sattuu jotain harjoituksissa. Miten hän saa hoitoa esim. nilkan nyrjähdykseen, ranteen murtumaan tai muuhun vastaavaan? Kaikki turvapaikanhakijat kuuluvat Suomen Punaisen Ristin piiriin, eli he ovat oikeutettuja samoihin terveydenhuoltopalveluihin kuin muutkin kuntalaiset.

6 Yhteistyö – tärkeä voimavara jokaiselle

Tämä osio sisältää laajemmin eriteltynä yhteistyön urheiluseurojen välillä sekä vastaanottokeskuksen kanssa. Hyvä ja toimiva yhteistyö on tärkeä voimavara jokaiselle, niin vastaanottokeskukselle ja sen asukkaille, kuin urheiluseuroille ja sen jäsenille. Osion lopussa on myös yhteistyötoimintamallista luotu esimerkkikuvio, jolla haluan yksinkertaistaa toimintamallin toimintatapaa. Lopputulokset näihin osioihin on tehty tutkimustuloksia käyttäen.

6.1 Yhteistyö urheiluseurojen välillä

Yhteistyötä tehdään Porvoossa, mutta sitä olisi hyvä monipuolistaa ja laajentaa. Urheiluseurojen välinen hyvä yhteistyö, olisi myös avain yhteistyöhön vastaanottokeskuksen kanssa. Paineita yhteistyöstä ja sen aloittamisesta ei tietenkään pidä minkään seuran tuntoa. Yhteistyötä voi tehdä suuressa mittakaavassa, mutta myös pienillä asioilla voi saada jo paljon aikaan. Seurojen on tärkeää tuntoa itsensä ja oma tekemisensä, jotta voi tarjota hyvää yhteistyötä toiselle seuralle. Myös pitää tietää, mitä itse yhteistyöltä haluaa ja olla valmis tekemään sen eteen töitä. Luon tähän osioon erilaisia tapoja tehdä yhteistyötä. Avaan myös niitä vaiheita joita yhteistyön aloittaminen vaatii. Tärkeintä on nyt se, että seurat itse uskaltavat ottaa toisiinsa yhteyttä ja siirtyvät ajatuksen tasolta itse tekoihin.

Porvoolaisten urheiluseurojen lajitarjonta on laaja ja monipuolinen. On tärkeää muistaa, että kaikkien lajien harjoitteet eivät tue toisiaan. Lajikohtaisia harjoitteita ei kannata liikaa sekoittaa keskenään, koska jalkapalloilijan ei esimerkiksi tarvitse olla hyvä salibandyssä. Mutta sen sijaan näiden molempien lajien harrastajien pitäisi omata hyvä koordinaatio, nopeus-kestävyyskunto sekä monia muita samanlaisia ominaisuuksia.

Lajikohtaista yhteistyötä voisi suorittaa esim. kesäharjoitusten yhdistämisellä. Omien, sekä seuroilta tihkuneiden tietojen perusteella fysiikkapainotteiset kesäharjoitukset eivät ole niin suosittuja nuorten keskuudessa. Monissa lajeissa fysiikkapainotteisia harjoituksia voisi, varsinkin nuorien kesken, tehdä yhdessä. Vaikka lajit eroavat toisistaan, ne ominaisuudet joita lajeissa tarvitaan voivat olla samanlaisia. Esimerkiksi salibandy- ja jääkiekkjoukkueet voisivat järjestää osan fysiikkaharjoituksistaan yhdessä. Tietenkään omaa lajipainotteista harjoittelua ei saa unohtaa.

Tällä eri seurojen pelaajien ja valmentajien sekoittamisella koen olevan monia hyviä puolia. Valmentajat pääsevät tutustumaan erilaisiin toimintatapoihin sekä kehittämään omia

taitojaan. Samalla myös pelaajat ja varsinkin nuoret saavat mahdollisuuden monipuoliseen liikuntaan. Myös pientä kilpailua voi syntyä ja tämän myötä saada enemmän irti pelaajista harjoituksissa. On myös monille pelaajille mielekkäämpää harjoitella isolla ryhmällä. Tämän myötä voi luoda myös uusia kontakteja eri lajien pelaajien kanssa ja rakentaa sosiaalista verkostoaan laajemmaksi. Harjoituksissa on tärkeää myös pitää hauskaa ja saada virkistävää vaihtelua siihen joka päiväiseen harjoitteluun. Tällä tavoin voisi järjestää esim. pienimuotoisia turnauksia joissa pelattaisiin keskenään eri lajeja sekajoukkuein tai seurat vastakkain.

Nostin esimerkki lajeiksi salibandyn ja jääkiekon, mutta lajeilla ei niinkään tässä ole väliä. Kunhan molemmat seurat kokevat, että yhteinen harjoittelu edistää molempien seurojen pelaajia niin uskon sen toimivan. Esimerkkinä olisi voinut olla esim. roller derbyn sekä Butchersin naisjoukkueen pelaajat. Ainakin roller derbyn edustaja oli todella kiinnostunut tällaisesta yhteistyöstä ja koki sen hyödyttävän molempia osapuolia.

Monissa lajeissa kilpakaudet kestävät seitsemästä kahdeksaan kuukauteen. Tämän lisäksi on kilpakauteen valmistava osuus. Yleensä tällä valmistavalla osuudella rakennetaan kuntopohja kaudelle. Arvioisin tämän kestoksi noin kolme kuukautta. Yhteensä harjoitellaan siis päämäärätietoisesti 10–11 kuukautta vuodessa. Vaikka urheilu on keskiössä koko tämän ajan, on silti tärkeää että omasta lajista pääsee välillä myös irtautumaan. Palauttavien oheistreenien tekeminen esim. toisen lajin parissa vie ajatukset hetkeksi pois omasta lajista. Monet seurat tekevät sitä, että kesken kovimman ottelu/kilpailuruuhkan tehdään jotain aivan muuta, jotta innostus lajiin säilyy. Monilla seuroilla saattaa olla viikossa viisi yhteistä tapahtumaa lajin parissa, sisältäen harjoitukset ja ottelut. Silloin tällöin oman lajin korvaaminen jollain muulla tekemisellä tekee hyvää. Tätä samaa mallia käytetään työpaikoilla kun järjestetään erilaisia henkilökunnan virkistyspäiviä. Koska kesken kilpakauden ei urheilua kuitenkaan pidä sivuuttaa voisi yhteistyössä toisen seuran kanssa järjestää liikuntaa muun lajin parissa.

Porvoolaiset urheiluseurat tarvitsevat rohkeutta yhteydenottoon. Toisiin seuroihin soittaminen ja tapaaminen yhteistyön aloittamisen kannalta ovat jääneet enemmän vain ajatuksen tasolle. Toivottavasti seurat saavat tämän työn avulla tarvittavaa rohkeutta yhteydenottoon. Uskon myös tämän yhteisen projektin olevan ensi askel hyvälle yhteistyölle.

Yhteistyötä voi tehdä todella pienillä erilaisilla asioilla. Seuroja on Porvoossa paljon ja seuroissa on paljon osaamista. Tätä osaamista olisi hyvä jakaa muiden seurojen kesken. Monissa seuroissa on varmasti sellaista erityisosaamista mitä muista seuroista ei välttämättä löydy. Mikä olisi sen parempaa kuin saada opettaa tätä muille seuroille? Tällaisia

taitoja voisi olla esim. urheiluteippaaminen, kehonhuolto, ruokavalio jne. Seurojen pitäisi myös ajatella enemmän yhteistä etua eikä ajaa liikaa vain omaa etuaan. Urheilussa kilpaillaan, siitä ei pääse mihinkään, mutta kannattaako kilpailla toista lajia kohtaan vai yrittää ammentaa oppia toisesta? Samalla on hyvä palata seurojen omiin ja tuleviin nuoriin. Näistä urheilijoista koostuu myös iso osa seurojen edustusjoukkueita. Mikäli seuroilla on tarjota paremmat ja ammattitaitoisemmat olosuhteet, miksi siihen ei tartuta. Yhteistyö on suuri voimavara, mutta sitä ei tapahdu jollei joku ota asiaa kunnolla esiin.

Yhteiset ”höntsävuorot”, ovat myös sellaisia jotka seuroja kiinnostavat. Tällaisilla vuoroilla tarkoitetaan sellaista, että harjoituksissa ei vedetä hampaat irvessä vaan pelaillaan vain liikunnan ilon vuoksi. Nämä vuorot olisivat avoimet kaikille. Näitä vuoroja järjestetään yleensä silloin kun lajien omat kaudet ovat tauolla. Tauolla tarkoitan sitä, kun kilpakausi on ohi kyseisessä lajissa. Esimeriksi koripallossa kilpakausi kestää syksystä kevääseen, joten kesällä he voisivat järjestää näitä. Vastakohtaisesti jalkapallokausi painottuu kesään, joten he voisivat tätä järjestää talvella. Näiden vuorojen järjestäminen toimii myös parhaiten nuorten keskuudessa, koska nuorena fyysiset ominaisuudet eivät vielä ole niin kehittyneet. Eroja syntyy tietenkin lajien kesken, mutta erot eivät ole vielä niin suuret kuin myöhemmässä iässä.

Yhteydenpito ja ”höntsävuorojen” ilmoittaminen koettiin ongelmalliseksi. Tähän ehdotin yhteisten Facebook-sivujen tai Nimenhuuto-sivun avaamista. Seurat voisivat ikäluokkien kesken luoda esim. omat Nimenhuuto-sivut, jonne sitten ilmoitettaisiin tapahtumia mitkä ovat avoimia kaikille. Esimerkkinä näin:

1. Kaikkien seurojen 15-vuotiaat ovat omassa nimenhuutosivussa.
2. Järjestävä seura ilmoittaa Nimenhuutoon uuden tapahtuman: ”Höntsäjalkapalloa Kokonniemen nurmella päivänä X aikaan X.”
3. Tämän jälkeen kaikkien mukana olevien seurojen nuoret näkevät tapahtuman Nimenhuudossa ja voivat nappia painamalla ilmoittaa osallistumisestaan.
4. Osallistujat menevät pelaamaan ja ei muuta kuin seuraavaan ”höntsään” ilmoittautumaan!

Nimenhuudossa on monia hyviä puolia. Koska osallistuminen tapahtumaan ilmoitetaan nappia painalla, näkee myös muut, onko kyseiseen tapahtumaan menijöitä/pelaajia. Tällöin ei käy niin helposti niin, että vain muutama pelaaja menisi paikalle ja pelejä ei saataisi kasaan. Myös se, että tapahtumia voi kommentoida Nimenhuudossa, on mielestäni hyvä juttu. Jos jokin asia mietityttää voi käyttäjä kysyä sitä. Tällaisia asioita voisi olla mm. tarvitseeko jotain välineitä ottaa mukaan tai voiko mukaan ottaa ulkopuolisen kaverin. Nimen-

huuto on myös todella yksinkertainen ja helppo seurata, koska tapahtumat näkyvät siellä päivämääräjärjestyksessä. Näin on helpompi seurata mitä on tarjolla ja milloinkin. Facebookissa päivitykset saattavat hävitä muiden sekaan ja näin ollen osa tapahtumista ei ehkä saa kaipaamaansa näkyvyyttä.

Huonoina puolina Nimenhuudosta voisi sanoa sen, että mikäli aktiivisia osallistujia on paljon, voi tulla tungosta. Jos mukana on esim. seitsemän joukkuetta eri seuroista ja joka joukkueessa on 15–20 pelaajaa, eivät kaikki mahdu millään mukaan. Tämän vuoksi seurojen pitäisi yhdessä miettiä sääntöjä miten monta voi osallistua tai jotain muuta toimintatapaa. Ei ole nuorille mielekäästä, mikäli paikalle saapuu esim. 40 henkilöä ja peliä pelataan viisi vastaan viisi. Osallistujamäärän voi seura itse asettaa sellaiseksi kun sen tuntee hyväksi. Tätä asiaa pitää myös tarkastella sen mukaan miten hyvin osallistujat myös saapuvat paikalle eikä vain ilmoita osallistuvansa. Huonoin tilanne olisi se, että osallistujia näkyy Nimenhuudossa, mutta itse tapahtumaan ei osallistujia löydykään.

Porvoossa on myös siitä hyvä tilanne, että monissa lajeissa on myös omat ”puulaakisarjansa”. Puulaakisarjat ovat sarjoja johon lajin amatöörit, ensikertalaiset ja aloittelijat menevät pelaamaan enemmän tai vähemmän vain kuntoilun innolla. Näitä joukkueitahan pääsisi parhaassa mahdollisessa tilanteessa kokoamaan näistä nuorista jotka ovat innostuneita pelaamaan muita lajeja, vaikka eivät sitä tosissaan harrastakaan. Esimerkiksi jääkiekkoliijat voisivat kasata kesäsi Porvoon puulaaki jalkapallosarjaan joukkueen. Näin myös se kilpailullinen urheilu ja edes jollain tasolla olevat tosipelit pysyvät mukana ympärivuotisesti. Voisi tilanne mennä myös niin, että osa pelaajista tulisi vaikka koripallon parista, osa taas jääkiekon, osa olisi turvapaikanhakijoita ja osa vaikka käsipalloilijoita. Tarkoitan tällä sitä, että kun saadaan nuoret ensin kasaan ja kuulemaan, että tällainen mahdollisuus olisi, niin varmasti se houkuttelisi. Kyllä kaikki urheilevat tietää, että on se hauskeempaa pelata edes vähän tosissaan kuin vain pelailla kaverien kesken. Vaikka tietenkään siinäkään ei ole mitään väärää.

Tällaisilla esimerkeillä voisi mm. yhteistyötä tehdä. Haluan painottaa sitä, että yhteistyötä voi tehdä lukuisilla erilaisilla tavoilla. Nämä olivat vain esimerkkejä ja toimivat jonkinlaisena inspiraationa. Seurat jotka vastasivat kyselyyni, olivat kaikki avoimia tekemään yhteistyötä seuran kuin seuran kanssa. Yhteistyötä ei varmasti voi jokaisen seuran kanssa tehdä, mutta jokaiselle löytyy varmasti jokin seura jonka kanssa voi jotain tehdä yhteistyössä. Seurojen pitää nyt itse miettiä millaista yhteistyötä he haluaisivat tehdä ja ottaa puhelin käteen. Rohkea yhteydenotto toiseen seuraan voi olla alkutaival hyvälle yhteistyölle.

6.2 Vastaanottokeskusyhteistyö

Seurojen ja asiantuntijoiden mukaan on tärkeää saada turvapaikanhakijat mukaan suomalaisten nuorien liikuntaan. Eli tarkoituksena on järjestää liikuntaa jossa turvapaikanhakijat sekä suomalaiset nuoret voivat yhdessä pelata ja liikkua. Nimenhuutomallin (ks. sivu 36) käyttäminen turvapaikanhakijoiden kanssa olisi mielestäni hyvä idea. Nimenhuutomallin pelivuorot perustuvat harrastamiseen, eikä kilpailuun, voisi se toimia helpompana kynnyksenä heille osallistua. Tällöin oikeasti riittää, että osaa säännöt ja haluaa pelata. Joukkueisiin jotka pelaavat ja kilpailevat tosissaan on vaikeampi päästä mukaan, koska pelaajat ovat jo niin kehittyneitä 15–17 vuoden iässä. Täytyy kuitenkin myös muistaa se, että osa turvapaikanhakijoista saattaa olla todella lahjakkaita esim. jalkapallossa tai muissa tutuissa lajeissa, jolloin mahdollisuus seurajoukkueeseen liittymiselle on paljon helpompi. Haluan kuitenkin tarkastella tätä työtäni enemmistön näkökulmasta, enkä niinkään tartu yksittäisiin lahjakkuuksiin. Harrastejoukkueen kautta myös liittyminen kilpajoukkueisiin voisi olla helpompaa. Saa ensin rauhassa tutustua lajiin ja harjoitteluun, minkä jälkeen, mikäli taidot ja motivaatio riittävät, on mahdollista liittyä seuraan täysipäiväisesti.

Myös ne turvapaikanhakijat, jotka innostuvat lajista ja ovat kiinnostuneita, voisivat liittyä mukaan näihin puulaakijoukkueisiin, joita ehdotin urheiluseurojen välisessä yhteistyöosiossa. Tämän myötä kilpailuhenki, joukkuepelaaminen, tappioista oppiminen ja suomalainen urheilukulttuuri tulevat varmasti tutuksi ja opettaa perusasioita elämässä.

Yhteistyön alussa kohdataan varmasti erilaisia esteitä ja hidasteita. Näistä ei pidä lannistua, vaan on tärkeää antaa aikaa toiminnan rakentamiseen. Yhtenä isona ongelmana koken yhdessä urheiluseurojen sekä vastaanottokeskuksen kanssa sen, miten turvapaikanhakijat saadaan tapahtumapaikoille. Vastaanottokeskuksella ei ole tarjota kyytejä turvapaikanhakijoille, joten heille pitäisi keksiä muu tapa, tai kulkuneuvo. Porvoossa vastaanottokeskus sijaitsee sellaisen matkan päässä, että sitä on vaikea ja raskas taittaa kävellen esim. syksyllä tai talvella. Mukana olevista seuroista olisi tärkeää saada innokkaita ja joustavia kyyditsijöitä. Monissa seuroissa on kuitenkin pelaajia, jotka kulkevat harjoituksiin esim. vanhempien kyydillä, samalla kyydillä saisi hyvin tuotua muutaman turvapaikanhakijan. Kesällä sekä valosan aikaan turvapaikanhakijat pystyvät kävelemään tai pyöräilemään liikuntapaikoille.

Toinen tapa olisi löytää vapaaehtoisia. Tässä tilanteessa heitä voitaisiin kutsua termillä urheilukummit. Urheilukummit olisivat siis sellaisia henkilöitä, jotka kuljettaisivat harjoituksiin ja auttaisivat käytännön asioissa liikuntaharrastuksen parissa. Tässä kohdassa ei pidä pelästyä, sillä mitään suurta se ei vaadi. Seuroista ne, jotka kykenevät kuljettamaan tur-

vapaikanhakijoita voivat tehdä sen esim. vuoroissa. Urheilukummi olisi vapaaehtoinen henkilö ja hänkin voisi saada omista kuluistaan korvausta hankeapurahasta. Urheilukummeja voitaisiin hakea erilaisin tavoin, mutta kohderyhmänä heitä voisi etsiä ensin seurassa olevien henkilöiden avulla. Mummo, vaari tai muu iäkäs ihminen, jolla on kotona aikaa ja jaksamista olisi tässä mm. mitä mainioin henkilö. Vastapainoksi tämä henkilö saisi viettää aikaa nuorison parissa sekä saada lisää sisältöä ja tekemistä elämään.

On myös tärkeää saada turvapaikanhakijat innostumaan lajeista. Yksi tapa, jolla lajit saataisiin hyvin esiteltyä, olisi lajiesittelypäivän järjestäminen. Lajiesittelyt olisi hyvä järjestää seurojen mielestä pienissä ryhmissä, mitä myös itse kannatan. Porvoossa on siitä hyvä tilanne, että montaa lajia pystyy pelaamaan samalla paikalla. Tämä myötä turhaa liikkumista paikasta toiseen ei tarvitse niin paljoa tehdä. Porvoon Kokonniemessä on esim. hyvät ja monipuoliset liikuntamahdollisuudet. Jalkapalloa, koripalloa, judoa, salibandya, käsipalloa, uintia, amerikkalaista jalkapalloa ja jääkiekkoa voi mm. harrastaa Kokonniemessä. Lajiesittelyt olisivat hyvä tapa myös mainostaa omaa lajiaan ja seuraansa muille porvoolaisille. Tästä oli hyvä tehdä avoin tapahtuma jota voisi mainostaa esim. paikallis-lehdissä sekä kouluissa. Seurojen pitää yhteistuumin sopia, miten ison haluaa tapahtumasta tehdä. Lehtimainoksessa voisi myös mainostaa välinekeräystä, jolla saataisiin lisää liikuntavälineitä turvapaikanhakijoille. Vanhat käyttökelpoiset kengät, mailat ja muut liikuntatarvikkeet tulevat tarpeeseen. Lajiesittelyt voisivat toimia samalla ponnahduslautana hyvälle yhteistyölle sekä innostaa uusia harrastajia lajien pariin.

Lajiesittelystä olisi myös monia muita hyötyjä. Se olisi hyvä tapa saada turvapaikanhakijat ja muut alueen nuoret samaan paikkaan yhtäaikaaisesti. Luonnollinen kohtaaminen ja keskustelu toisten nuorten kanssa ovat tärkeää ja edistää myös kotoutumista. Urheilu ja liikunta olisivat tässä silta kohtaamiseen. Turvapaikanhakijoiden suomen kielen taidot eivät vielä pakosti riitä pitkiin keskusteluihin ja kanssakäymisiin, mutta liikunta ei vaadi niinkään puhetta vaan siinä tutustutaan pelaamisen ja liikkumisen avulla.

Lajiesittelypäivä kohta kohdalta:

1. Yhteinen ideointi. Seurat yhdessä päättävät mitä päivään kuuluu. Esittelyt, välinekeräys, lehdistö jne.
2. Jakautuminen ryhmiin seurojen kesken, kerrallaan 3-4 lajia esittelyyn. Mahdollisuuksien mukaan niin, että lajit joita voi harrastaa helposti samassa paikassa, olisivat tekemässä lajiesittelyä yhdessä. Lopullinen ideointi.
3. Päivämäärän valinta sekä markkinointi valitulle kohderyhmälle.

4. Seuran sisäinen valmistelu, välineet, edustajat/esittelijät jne. On tärkeää luoda lajista innostava ja mielenkiintoinen. Ei ole pakko järjestää mitään oikeaa peliä, vaan se voi olla laukaisukilpailua, tekniikkarataa tai jotain aivan muuta.
5. Esittelypäivän koittaessa antaa paremman kuvan kun kaikki toimii ja myös järjestäjät itse voivat nauttia. Myös järjestäjät saavat mahdollisuuden tutustua toisiin lajeihin ja muihin pelaajiin.
6. Jälkitoimet. Yhteydenotto vastaanottokeskukseen ja kutsu liikkumaan myös jatkossa jne. Halu näyttää, että turvapaikanhakijat ovat tervetulleita seuran toimintaan.

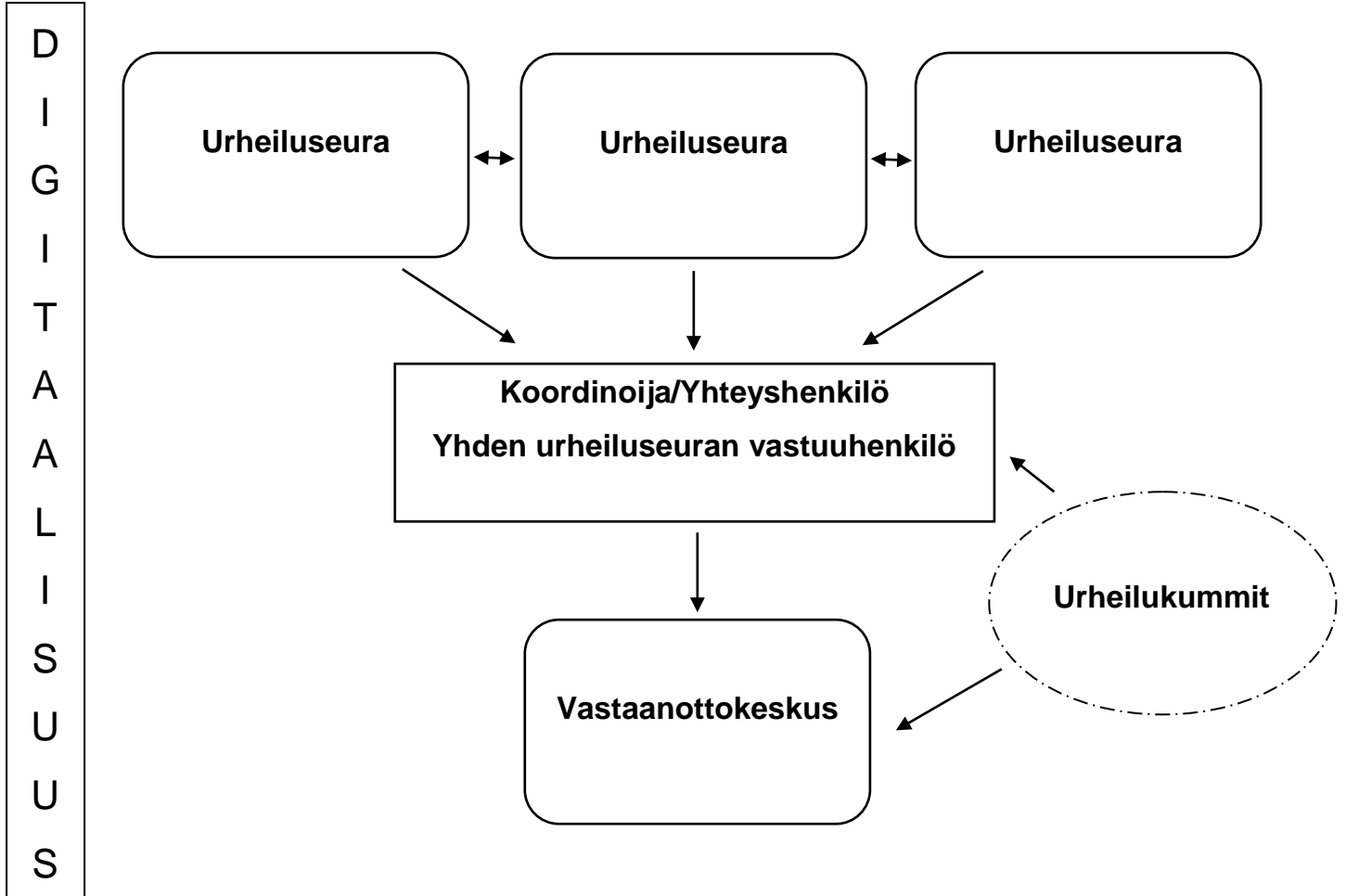
Lajiesittelyt myös mahdollisesti madaltaisi kynnystä uusille harrastajille kokeilla lajia. Kun he huomaavat, että seurassa otetaan uudet harrastajat mielellään mukaan ja kaikille löytyy omantasoisensa joukkue, josta aloittaa, helpottuu myös aloittaminen. Usealta seuralta kuitenkin löytyy harrastejoukkue tai ryhmä, johon kaikki ovat tervetulleita. Näitä mainostamalla esim. lajiesittely päivän aikana voi saada monta uutta kokeilijaa lajin pariin ja siitä toivottavasti mahdollisemman monen jäämään lajin pariin.

Lajiesittelypäivää suunnitellessa ja ideoidessa esiin astuu jälleen muutamia kysymyksiä. Miten paljon seurat ovat valmiita panostamaan lajiesittelyyn ja tapahtumaan – ajallisesti sekä rahallisesti. Toisaalta tässä olisi mahdollisuus myös kerätä seuroille varoja. Arpajaisia, kahvioita ja muita voisi seuran omat jäsenet pyörittää päivän ajan ja sillä tavoin kerätä myös varoja joukkueiden kassoihin. Tämä toimii myös varsinkin isoille seuroille hyvänä paikkana markkinoida heidän edustusjoukkueidensa/kilpajoukkueidensa otteluja. Paikallahan on liikunnasta ja urheilusta kiinnostuneita ihmisiä, jotka ovat mitä parhaita kohde-ryhmää saada mukaan katsomoon ja sitä kautta saada lisää lipputuloja seuralle. Näistä kiinnostuneista voisi myös saada uusia pelaajia, eli uusia jäseniä seuraan. Jäsenet taas maksavat seuramaksuja ym. joista kertyisi lisää rahaa urheiluseuran kassaan.

Koen lajiesittelypäivän muutenkin hyvänä ideana seurojen näkökulmasta. Edellä mainitun taloudellisen hyödyn lisäksi tästä olisi varmasti myös monia hyötyjä. Lajit saisivat hienon tavan näkyä paikallisessa mediassa positiivisella tavalla. Tämän avulla sponsorirahojen saanti saattaisi mm. helpottua. Lajiesittelypäivä voisi olla myös hyvä ponnahduslauta hyväälle ja toimivalle yhteistyölle, jota tässä laajemmin katsottuna halutaankin.

6.3 Toimintamalliesimerkki vastaanottokeskusyhteistyöhön

Tässä osiossa osoitan kuvion avulla miten vastaanottokeskuksen ja urheiluseurojen välinen yhteistyö voisi toimia. Avaan kuvion alle, mitä tällä tarkoitan ja mihin asioihin tulisi kiinnittää huomiota.

Kuvio 7. Toimintamalliesimerkki urheiluseurojen ja vastaanottokeskuksen yhteistyöstä

Tämä on toimintamalliesimerkki, joka kuvastaa sitä, miten yhteistyötä vastaanottokeskuksen kanssa voisi tehdä. Urheiluseurat kokivat, että aika ei tahdo riittää yhteistyön aloittamiseen. Myös yhteydenpito seurojen ja vastaanottokeskuksen välillä nähtiin haastavaksi. Tällä mallilla näitä kahta ongelmakohtaa voidaan helpottaa ja keventää taakkaa yksittäisen seuran hartioilta.

Toimintamallin ideana on, että seurat ryhmittäytyvät. Ryhmät tulisi luoda niin, että seurojen panostus turvapaikanhakijoille järjestettävään toimintaan olisi suhteellisen samanlainen. Kuten aiemmin on käyty läpi, osa seuroista oli valmis järjestämään toimintaa noin kerran viikossa ja osa seuroista näitä lajiesittelyjä/lajitutustumisia. Seurat jotka edustavat joukkuelajeja olivat valmiimpia järjestämään toimintaa viikoittain. Sen sijaan yksilölajit ja

erikoisemmat lajit, kuten roller derby, olivat lajiesittelyiden kannalla. Ryhmittäytymisen voi tehdä esimerkiksi tämän mukaan, eli miten usein seura on valmis järjestämään toimintaa. Myös lajien yhtenäisyyksiä sekä jo olemassa olevaa yhteistyötä kannattaa käyttää ryhmittäytymisessä. Hyvä yhteistyö normaalia arjessa seurojen kesken on suuri voimavara myös vastaanottokeskusyhteistyöhön.

Toimintamallia voivat seurat mukauttaa oikeastaan joka kohdasta ja näin on myös tarkoitus. Malliin olen ottanut kolme seuraa mukaan, mutta yhtä hyvin määrä voisi olla kaksi tai viisi. Koen, että kolme seuraa on suhteellisen optimimäärä. Tällöin yhteydenpitoa seurojen välillä ei tarvitse tehdä kuin kahden muun seuran kanssa. Kolmen seuran sekä vastaanottokeskuksen kesken tapahtuvan yhteydenpidon uskoisin olevan jouhevaa ja vaivatonta. Jos seuroja on enemmän, vaatii se myös yhteydenpitoa enemmän ja tämä vie seuroilta lisää aikaa. Toimintamallissa mukana olevien seurojen olisi hyvä pohjustaa toimintansa hyvälle yhteistyölle muutenkin kuin turvapaikanhakijoiden kanssa. Mikäli seuroilla on jo ennen vastaanottokeskusyhteistyön aloittamista yhteistyötä, lupaa se myös hyvää turvapaikanhakijoille järjestettävään toimintaan.

Joukkueurheilussa joukkueen koko on noin 20 pelaajassa. Järjestetty toiminta olisi harrastemaista ja vapaaehtoista kaikille seurojen nuorille sekä turvapaikanhakijoille. Tämän myötä vain osa pelaajista tulisi paikalle. Pois jääntiin voi vaikuttaa monet eri tekijät, kuten omat harjoitukset, muut kiireet, kiinnostus toista lajia kohtaan jne. Tällöin paikalle saapuisi toivottavasti sopiva määrä pelaajia, jotta pelit saadaan pystyyn, mutta kaikille varmasti riittää peliaikaa.

Esimerkkitoimintamallissa käyn läpi sellaista tilannetta, jossa kyseiset urheiluseurat järjestävät toimintaa turvapaikanhakijoille kerran viikossa. Tähän toimintaan myös siis seurojen pelaajat ovat vapaaehtoisia osallistumaan. On tärkeää, että seurat myyvät tämän mallin myös omille pelaajilleen. Markkinointikeinoina seurat voivat käyttää esim. mahdollisuutta päästä kokeilemaan uusia lajeja, saada vastapainoa oman lajin harjoittelulle sekä päästä pelaamaan toisen lajin pelaajia vastaan.

Seurojen välisessä yhteistyössä otin esiin Nimenhuutomallin. Samaa mallia voisi käyttää myös tässä. Näissä pienryhmissä voi luoda myös omat Nimenhuuto-sivunsa. Tällöin yhteydenpitoa ei tarvitse edes tehdä suurimmissa määrin muuten kuin Nimenhuudon kautta. Digitaalisuus ja sen tuoma helppoutta tulisi hyödyntää. Juuri Nimenhuuto-mallissa tätä hyödynnetään hyvin ja tehokkaasti. Muutamalla napin painalluksella saa informaation kulkemaan jokaiselle seuralle sekä seuran jäsenelle. Nimenhuuto-mallissa se seura, joka on vastuuvuorossa ilmoittaa Nimenhuuto-sivulle, mitä on ohjelmassa ja milloin. Koska seu-

roilla on omia harjoituksia sekä kiireitä, voi olla haastavaa saada pidettyä joka viikko samaa aikaa.

Mukana on kolme seuraa, joten myös vastuu jakautuu kolmen seuran kesken. Tällä tavoin vain yhdellä seuralla on vastuu kolmesta seurasta. Tarkoituksena tällä on säästää kahden muun seuran aikaa, koska kuten todettua, aikaa ei seuroissa ole liikaa ylimääräisiin tehtäviin. Toimintaa on tarkoitus järjestää kerran viikossa, joten yhden seuran tulisi järjestää siis toimintaa kerran kolmen viikon aikana. Tämäkin järjestely on mukautettavissa. Seurat voivat sopia heille parhaiten sopivan tyylin. Toimintaa voidaan järjestää yhden seuran toimesta esim. neljän viikon/kuukauden jaksoissa, jonka jälkeen toinen seura ottaa ohjat käsiinsä. Mielestäni tämä voisi olla siitä hyvä, että silloin kaksi muuta seuraa saa oikeasti hengähtää tämän asian kanssa. Myös toiminnan järjestäminen olisi varmasti sujuvampaa, kun ei tulisi niin nopealla tahdilla vaihtelua. Seurat voivat itse miettiä, miten tämä sopii heidän kausiohjelmaansa parhaiten.

Kausiohjelmaa miettiessä voi toiminnan järjestää myös niin, että jos mukana olisi esimerkiksi kuusi seuraa, ne jakautuvat kahteen kolmen seuran ryhmään ja toinen ryhmä hoitaa puolet vuodesta ja toinen ryhmä toisen puoliskon vuodesta. Tällöin esim. talvi- ja kesälajit voisivat miettiä, että olisiko toiminta hyvä järjestää kilpa- vai harjoituskauden aikana.

Mielestäni seurojen ei myöskään pidä järjestää vain omaa lajiaan. Vaihtuvuutta lajeihin ja uusien kokemusten tarjoaminen turvapaikanhakijoille sekä omien seurojen nuorille olisi hyvästä. Kyseessä on kuitenkin pikemminkin liikuntaryhmä, eikä kilpaseura. Tällä tavoin omien seurojen nuoret saavat myös muuta liikuntaa eikä vain sitä omaansa. Tietenkin myös omaa lajiaan kannattaa markkinoida ja esitellä uusien pelaajien toivossa sekä lajin kiinnostavuuden kannalta. Kun omaa lajia esitellään ja pelataan, niin huono idea ei varmasti olisi, jos mukaan saisi seuran edustusjoukkueenpelaajia vetäjiksi. Tällä tavoin voidaan myös saada vielä parempi innostus lajia kohtaan.

Edustusjoukkueenpelaajat, urheiluhallit, valmentajat ja välineet eivät ole ilmaisia. Tässä mallissa pitäisi näistä kustannuksista keskustella ja tehdä laskelma, jotta esim. hankeapurahaa voidaan hakea vastaanottokeskuksen käyttöön. Hankeapurahaa haettaessa tulee olla selkeä ja pitävä suunnitelma, jossa näytetään myös koituvat kustannukset. Hankeapurahaa haetaan opetus- ja kulttuuriministeriöstä, mutta sitä voitaisiin myös yrittää järjestää yksityiseltä sektorilta. Yksittäiset henkilöt, yritykset ja yhdistykset ovat potentiaalisia yhteistyökumppaneita. Toiminnan tukemisesta olisi myös heille hyötyä mm. imagollisesti. Yhteiskunnan hyväksi kohdistettu sponsoriraha näkyy varmasti positiivisesti mediassa.

Toisena vaihtoehtona koen sen, että vastaanottokeskus varaa hankeapurahalla vakiovuoron johon sitten nämä pienryhmät jakavat oman vetäjänsä. Tällöin tämä vuoro olisi kaikille lisävuoro, eikä omia harjoitusaikoja käytettäisi tähän toimintaan. Harjoitusaikoja on Porvoossa jo suhteellisen vähän, niin tällä tapaa pystyttäisiin pitämään omista vuoroista kiinni. Tässä etuna on myös se, että vuoro olisi vakituinen ja kaikki tietäisivät aina milloin toimintaa järjestetään.

Tässäkin vaihtoehdossa olisi hyvä jakaa seuroille vuorot, milloin kukakin on vetovastuussa toiminnasta. Vetovastuun voisi jakaa vaikka neljäksi viikoksi, eli noin kuukaudeksi kerrallaan. Tällöin seuran on helpompi tietää milloin ohjelmaa järjestetään ja sitä pystyy myös suunnittelemaan hyvissä ajoin.

Hankeapurahalla voitaisiin myös palkata seuroista aina oma vetäjänsä. Monissa seuroissa on valmentajia tai edustusjoukkueen pelaajia, joiden aika varmasti riittäisi tällaisen ohjelman järjestämiseen.

Molempien toimintamallien selkeänä ongelmana tai ainakin tarkkailukohteena pidän osallistujamäärää. Koska turvapaikanhakijoita ei ole helppoa sijoittaa urheiluseurojen normaaleihin harjoituksiin, vaan täytyy järjestää esim. näitä ”höntsävuoroja”, voi paikalla olla joko paljon tai vähän osallistujia. Lajin vetovoima, järjestävän seuran tunnettavuus sekä seuran omien nuorten into osallistua ”höntsävuoroihin” ovat asioita, joita pitää miettiä. Mikäli pelaajia saapuu paikalla liikaa, on se huono juttu, koska pelaamisen sijaan joudutaan odottelamaan vuoroaan/seisomaan kentän laidalla. Jos pelaajia ei saavu paikalle, jää toiminta vain turvapaikanhakijoiden keskinäiseksi toiminnaksi. Tämän ei koettu edistävän kotoutumista ainakaan yhtä hyvin kuin kantasuomalaisten kanssa yhdessä liikkumisen. Voi myös käydä niin, että ketään ei saavu paikalle ja silloin se on hukkaan heitettyä rahaa ja aikaa. Tämä taas vaikuttaa paljon järjestävän seuran motivaatioon järjestää toimintaa jatkossa. Onkin tärkeää, että seurat pitävät huolen siitä, että toimintaa ja tulevia tapahtumia markkinoidaan omille jäsenille hyvissä ajoin ja innostavasti.

7 Yhteenveto ja loppupuhe

Vastaanottokeskuksen ja urheiluseurojen välisellä yhteistyöllä on suuri arvo. Arvoa ei mitata vain siinä, mitä se tarjoaa turvapaikanhakijalle. Tämä yhteistyö edistää heidän kotoutumistaan Suomeen ja Suomen kulttuuriin. Tällä on myös muita hyötyjä. Mitä nopeammin turvapaikanhakijat saadaan kotoutumaan Suomeen ja sitä kautta esim. työelämään, sitä nopeammin heistä tulee veronmaksajia. Tällä tavoin Suomeen saadaan lisää tuloja ja kotoutumisesta kertyviä kustannuksia ei pääse tulemaan.

Yksittäiset edut urheiluseuroille mainitsin kappaleessa kuusi, mutta kertauksena, turvapaikanhakijat ovat myös niitä potentiaalisia katsojia, jäseniä ja pelaajia seuroissa. Mitä nopeammin he tutustuvat suomalaiseen urheiluun ja liikuntaan, sitä nopeammin heidät saadaan mukaan toimintaan. Samalla he alkavat maksamaan kausimaksuja, lipputuloja ja muita asioita seuran kassaan. Tässä kohdassa urheiluseurojen kanssa voisi mainita mm. kuntosalit, uimahallit ja muut liikuntapaikat. Turvapaikanhakijat ovat myös niitä tulevia asiakkaita näiden parissa.

Tämän vuoksi mielestäni on hieno merkki, että seurat ovat yhteistyötä ajatelleet ja halukkaita osallistumaan kotoutumiseen. Toiminnan aloittamisen kannalta on tärkeää, että alun haasteiden ei anneta lannistaa vaan mennään yhdessä yhteiseen päämäärään.

Joustavuus on sana, jota haluan painottaa. Aikataulut, toimijat ja ihan kaikki voivat alussa olla haastavia, mutta olen varma, että alkuponnistelujen jälkeen toiminta alkaa sujumaan vaivattomammin ja vaivattomammin. Toimintaa voi myös kehittää pienin väliajoin jälkeen ja tutkia miten on onnistuttu ja mitä voitaisiin parantaa.

Vastaanottokeskuksen roolia yhteistyön kannalta ei saa unohtaa. Toiminnan rahoitus on pitkälti vastaanottokeskuksen järjestettävä. Muutenkin aloitteen pitäisi mielestäni tulla vastaanottokeskukselta. Rahoitusta voidaan tietty saada myös muualta, mutta Suomen taloustilanteen huomioiden on todennäköisempää, että Maahanmuuttovirasto myöntää hankeapurahaa tähän toimintaan.

Opinnäytetyöni aikana olin yhteydessä Karijärven vastaanottokeskukseen sekä Suomen Punaiseen Ristiin ja kaikilla oli omat näkemyksensä apurahoista. Oli tiedossa, että Karijärven vastaanottokeskus on saanut hankeapurahaa liikuntatoimintaan, mutta sen kohdentaminen ja käyttäminen tuntui olevan todella haasteellista. Onneksi sain yhteyden Turun

vastaanottokeskukseen josta sain tarvittavan tiedon apurahan käytöstä konkreettisessa toiminnassa.

7.1 Työnkulku ja vaiheet

Vastaanottokeskuksia avataan ja suljetaan Suomessa tiuhaan tahtiin. Vuonna 2016 näitä on tapahtunut paljon ja nyt myös Karijärven vastaanottokeskus ollaan sulkemassa. On erittäin harmillista, että kesällä tiedotettiin Karijärven sulkemisesta marraskuussa 2016. Tämän vuoksi näyttää siltä että, seurayhteistyö porvoolaisten urheiluseurojen sekä vastaanottokeskuksen kanssa ei koskaan pääse kunnolla aluilleen.

Tämä heijastui myös omaan työmotivaatiooni. Tiedotteen luettuani olin pienimuotoisessa shokissa, koska olin valmistautunut siihen, että kohta turvapaikanhakijat pääsevät mukaan seuratoimintaan ja toimintamalli saadaan kokeiluun. Toivon, että tätä toimintamallia ja yhteistyötä urheiluseurojen kanssa aletaan käyttämään muissa vastaanottokeskuksissa ympäri Suomea. Opinnäytetyön tavoitteena oli luoda toimintamalli, jota voidaan käyttää kaikkialla Suomessa. Mielestäni onnistuin tässä hyvin, sillä toimintamallini on laajasti mukautettavissa olosuhteiden mukaisesti.

Toimintamalli jonka loin, on, kuten sanottu, vain esimerkki siitä, miten yhteistyötä voidaan toteuttaa. Nostan vielä kerran esiin sanan joustavuus. Se on toiminnan lähtökohta. Seurat, vastaanottokeskus ja muut ulkopuoliset mukana olevat toimijat pystyvät yhdessä löytämään heille toimivan tavan. Tämän jälkeen en näe mitään estettä, miksi yhteistyö vastaanottokeskuksen ja varsinkin turvapaikanhakijoiden kanssa ei onnistuisi. Toimintamalli voi toimia myös monille suunnannäyttäjänä ja rohkaista niihin ensimmäisiin askeliin yhteistyön aloittamisen kanssa.

Jos jotain voisin tehdä nyt toisin, olisi se varmasti se, että en olisi pitänyt kesällä pitkää taukoa tästä työstä. Työn alkuvaiheessa olin niin sisällä työssä ja sen eri osissa, että oli todella mielekästä lukea turvapaikanhakemisesta ja oppia vastaanottokeskustoiminnasta. Kesällä kun näin tämän tiedon, että Karijärven vastaanottokeskus suljetaan tuli sellainen tunne, että työni valuu hukkaan. Ajattelin työtä liikaa omasta mielestäni vain Porvoon alueen näkökulmasta. Mielestäni olisin voinut hyödyntää enemmän muiden kaupunkien toimintaa ja heidän tapojaan. Vastaanottokeskusten ja urheiluseurojen välistä toimintaa on kuitenkin ollut jo monessa kaupungissa Suomessa.

Koen silti onnistuneeni hyvin. Sain varmasti porvoolaiset urheiluseurat yhtenäistymään edes hieman ja kokoontumaan saman pöydän ääreen. Olen varma, että tästä on vielä

hyötyä monelle urheiluseuralle ja sen jäsenelle. Mitään maailmaamullistavaa ei pidä odottaa yhdessä yössä, mutta pitkäjänteisellä yhteistyöllä saadaan varmasti Porvooseen myös enemmän Suomen huipulla pelaavia joukkueita ja seurojen toimintaa parannettua.

7.2 Jatkoselvityksaiheet

Nyt on tärkeää, että toimintaa aletaan tosissaan miettimään ja aloittamaan vastaanotto-keskuksissa. Vastaanottokeskusten pitäisi saada pyydettyä mukaan paikallisia seuroja ja keskustella niiden kanssa toiminnan aloittamisesta. Tärkeintä on löytää ne halukkaat seururajat tähän mukaan, jotka oikeasti tuntevat halua olla tällaisessa mukana. Rahoituksen järjestäminen alkaa sitten, jotta se ei jää vain puheen tasolle.

Työn ja yhteistyön kannalta on tärkeää tarkastella myös sitä, miten suomalaiset nuoret ottavat turvapaikanhakijat mukaan toimintaan. Mikäli toimintaa järjestetään yhdessä kuten toimintamallin tavoitteena oli, on erittäin tärkeää, että otamme turvapaikanhakijat avoimin mielin mukaan.

Haluaisin selvittää enemmän tuota vastaanottokeskuksille jaettavaa apurahaa. Jäi sellainen tunne, että Karijärvellekin sitä on jaettu, mutta siitä ei ole saatu konkreettisesti mitään hyötyä. Toki voi olla myös, että raha on käytetty jo ennen työni aloittamista. Rahan käyttämiseen koen, että olisi hyvä luoda selkeät ohjeet, jotta siitä saadaan kaikki hyöty irti.

Mielestäni olisi myös hienoa nähdä se, mitä käy sitten kun turvapaikanhakija saa myönteisen päätöksen ja hän jää pysyvästi Suomeen. Miten hänen liikuntatoimet muuttuvat, jatkaako hän tästä toiminnasta "eteenpäin" johonkin seuraan harrastamaan vai mitä liikunnalle tapahtuu. Voi olla vaikea paikka irrottautua tästä vastaanottokeskuksen järjestämästä toiminnasta ja siirtyä täysin johonkin joukkueeseen. Liittymiseen liittyy kuitenkin paljon muitakin asioita, kuten jäsenmaksut, lisenssit ja muut. Toivottavasti mahdollisimman moni Suomeen jäävä turvapaikanhakija saa apua myös tällä saralla, jotta mielekäs urheiluseura löytyy ja saa nauttia liikunnasta myös vastaanottokeskustoiminnasta irtautuessaan.

Lähteet

Amirkhani, M. 29.2.2016. Facebook-päivitys. Luettavissa:

<https://www.facebook.com/amirkhanimakwan/photos/a.1385028728378608.1073741828.1380481938833287/1722416464639831/?type=3&theater>. Luettu:29.2.2016.

Elling, Agnes, De Knop, Paul & Knoppers, Annelies 2001. The Social Integrative Meaning of Sport: A Critical and Comparative Analysis of Policy and Practice in the Netherlands. *Sociology of Sport Journal* 18, 414–434

Heinonen, J. & Mäntyneva, M. & Wrangle, K. 2008. *Markkinointitutkimus*. WSOY. Helsinki.

Helsingin Sanomat, 1.12.2012. Suomen urheilun tulevaisuus on maahanmuuttajissa. Luettavissa: <http://www.hs.fi/kuukausiliite/a1305623817410>. Luettu:14.4.2016

Helsingin Uutiset, 2011. Urheilun Supervuosi ponnistaa vapaaehtoisia. Luettavissa: <http://www.helsinginuutiset.fi/artikkeli/82624-urheilun-supervuosi-ponnistaa-vapaaehtoisista>. Luettu:23.10.2016

Hetemaj, F. 28.12.2015. Pelko ja ennakkoluulot ruokkivat rasismia. Luettavissa: <http://www.hetemaj.fi/pelko-ja-ennakkoluulot-ruokkivat-rasismia/>. Luettu:22.4.2016

Hetemaj, F. 30.12.2015. Otsikoissa turvapaikanhakijoiden rikosepäilyt. Luettavissa: <http://www.hetemaj.fi/otsikoissa-turvapaikanhakijoiden-rikosepailyt/>. Luettu:22.4.2016.

Hetemaj, P. 3.9.2015. Haluan kiittää Suomen valtiota turvapaikasta hädän hetkellä. Saimme perheeni kanssa uuden alun ja mahdollisuuden elää turvassa! #greatful. Twitter-viesti @perpa56. Luettavissa: <https://twitter.com/Perpa56/status/639427953122803712?lang=fi>. Luettu: 4.3.2016.

Hirsjärvi, S. & Remes, P. & Sajavaara P. 2007. *Tutki ja kirjoita*. Tammi. Keuruu.

Iltalehti 2015. Amirkhani vaatii turvapaikanhakijoilta kunnioitusta Suomea kohtaan: "Muussa tapauksessa voi painua helvettiin". Luettavissa: http://www.iltalehti.fi/kamppailulajit/2015112720730588_bw.shtml. Luettu:15.3.2016.

Itkonen Hannu. 1999. Liikunnan kansalaistoimijakenttä muutoksessa. Teoksessa: Somervuo Erkki 2009. Helsingin yliopiston sisäisten urheiluseurojen ja yliopistoliikunnan välinen kumppanuusstrategia, s. 7-10. Liikunta-alan kehittämisen ja johtamisen koulutusohjelma. Luettavissa:

https://publications.theseus.fi/bitstream/handle/10024/6738/Somervuo_Erkki_2009.pdf?sequence=1. Luettu: 20.4.2016

Karjalainen 2016. Metsä opettaa alaikäisille turvapaikanhakijoille suomalaisuutta. Luettavissa: <http://www.karjalainen.fi/uutiset/uutis-alueet/maakunta/item/118968-metsa-opettaa-alaikaisille-turvapaikanhakijoille-suomalaisuutta>. Luettu: 7.10.2016

Karlöf, B., Lungren, K. & Edenfeldt Froment, M. 2003. Teoksessa: Karttunen Sari 2010. Muutosjohtamisen toimintamalli keskitettyyn tuotantojärjestelmään siirryttäessä – Benchmarking-tutkimuks ateriatuotannon keskittämisestä. Luettavissa: <https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/21145/Sari%20Karttunen.pdf?sequence=1> Luettu: 19.10.2016.

Korisliiga 2015. Korisliigan joukkueet 2015-16 pähkinänkuoressa. Luettavissa: http://www.basket.fi/@Bin/34392589/Korisliigan_seurat_2015-16.pdf Luettu: 15.4.2016.

Koski Pasi. 2009. Liikunta- ja urheiluseurat muutoksessa. Raportti. SLU-julkaisusarja. Teoksessa: Vilanen Marika 2013. Urheiluseura työnantajana – seuratoiminnasta työttömyystuelle, sairaseläkkeelle vai työeläkkeelle? Luettavissa: https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/65644/Vilanen_Marika.pdf?sequence=1 Luettu: 5.5.2016

Koski Pasi. 2000. Millä tavoin kansalaisaktiivisuus toteutuu liikunnassa? Teoksessa: Somervuo Erkki 2009. Helsingin yliopiston sisäisten urheiluseurojen ja yliopistoliikunnan välinen kumppanuusstrategia, s. 10–11. Liikunta-alan kehittämisen ja johtamisen koulutusohjelma.

Luettavissa: https://publications.theseus.fi/bitstream/handle/10024/6738/Somervuo_Erkki_2009.pdf Luettu:20.4.2016.

Krouwel, André, Boonstra, Nanne, Willem Duyvendak, Jan & Veldboer, Lex 2006. A Good Sport? Research into the Capacity of Recreational Sport to Integrate Dutch Minorities. International Review for the Sociology of Sport 41, 165–180.

Kumpulainen, R 2004. Mielensterveys. Hyvinvointia yhteisöllisyydestä. Luettavissa: http://www.aikakauslehdet.fi/content/aikakauslehti_opinnoissa/artikkelipankki/yhteisollisyys.htm. Luettu:8.10.2016.

Kärkkäinen Pekka. 1986. Suomalaisen liikuntakulttuurin kehityslinjoja. Teoksessa: Somervuo Erkki 2009. Helsingin yliopiston sisäisten urheiluseurojen ja yliopistoliikunnan välinen kumppanuusstrategia, s. 6-8. Liikunta-alan kehittämisen ja johtamisen koulutusohjelma.

Luettavissa:

https://publications.theseus.fi/bitstream/handle/10024/6738/Somervuo_Erkki_2009.pdf?sequence=1. Luettu:20.4.2016.

Laakso, Nupponen & Telama 2007. Kouluikäisten liikunta-aktiivisuus. Teoksessa Heikinaro – Johansson, P. & Huovinen, T. (toim.) Näkökulmia liikuntapedagogiikkaan. Helsinki: WSOY. 42–43.

Liiga 2015. Liiga-joukkueet isoilla satsauksilla kauteen 2015-16. Luettavissa: <http://liiga.fi/uutiset/2015/09/04/liiga-joukkueet-isoilla-satsauksilla-kauteen-2015-16>. Luettu:15.4.2016.

Maahanmuuttovirasto 2016a. Turvapaikka ja pakolaistilastot. Luettavissa: http://www.migri.fi/tietoa_virastosta/tilastot/turvapaikka_ ja_pakolaistilastot. Luettu:17.4.2016.

Maahanmuuttovirasto 2016b. Turvapaikan hakeminen. Luettavissa: http://www.migri.fi/turvapaikka_suomesta/turvapaikan_hakeminen. Luettu:17.4.2016.

Maahanmuuttovirasto 2016c. Toteutuneet keskimääräiset käsittelyajat vuorokausissa vuonna 2015. Luettavissa: http://www.migri.fi/asiointi/kasittelyajat/keskimaaraiset_kasittelyajat. Luettu:17.4.2016.

Maahanmuuttovirasto 2016d. Mitä vastaanottokeskus tuo paikkakunnalle? Luettavissa: http://www.migri.fi/medialle/tiedotteet/lehdistotiedotteet/lehdistotiedotteet/1/0/mita_vastaanottokeskus_tuo_paikkakunnalle_61880. Luettu:20.2.2016.

MTV3 2015. Valtaosa turvapaikanhakijoista miehiä – kolme neljästä alle 34-vuotiaita. Luettavissa: <http://m.mtv.fi/uutiset/kotimaa/artikkeli/valtaosa-turvapaikanhakijoista-miehia-kolme-neljasta-alle-34-vuotaita/5200316>. Luettu:3.9.2016.

Mäenpää, P. & Korkatti S. 2012. Urheiluseurat 2010-luvulla. SLU-julkaisusarja.

Luettavissa:

<http://www.sport.fi/system/resources/W1siZiIsIjIwMTQvMDQvMTcvMTRfMjI1MTZfNDI1X1VyaGVpbHVzZXVyYXRfMjAxMF9sdXZ1bGxhLnBkZiJdXQ/Urheiluseurat%202010-luvulla.pdf>. Luettu:16.2.2016.

National Report-Finland 2010. Study on Volunteering in the European Union Country Report Finland. Luettavissa: http://ec.europa.eu/citizenship/pdf/national_report_fi_en.pdf.

Luettu:23.10.2016.

Opetus- ja kulttuuriministeriö. Vastaanottokeskuksissa järjestettävä liikunnallinen toiminta.

Luettavissa:

<http://www.minedu.fi/OPM/Liikunta/liikuntapolitiikka/avustukset/vastaanottokeskukset.html?lang=fi>. Luettu:20.2.2016.

Pöyhiä, T. 2004. Urheilutapahtuman vapaaehtoistyö uuden yhteisöllisyyden ilmentäjänä? Tapauksena vuoden 2003 jääkiekon MM-kisat. Jyväskylän yliopisto. Jyväskylä.

Luettavissa:

<https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/9702/G0000621.pdf?sequence=1>.

Luettu:8.10.2016.

Sisäministeriö 2016. Turvapaikanhakijoita saapui viime vuonna ennätysmäärä. Luettavissa: <http://www.intermin.fi/fi/maahanmuutto/turvapaikanhakijat>. Luettu:30.3.2016.

Suomen Palloliitto 2016. Alexei Eremnko Jr. Luettavissa:

<http://www.palloliitto.fi/maajoukkueet/miesten-maajoukkue/pelaajat/alexei-eremko-jr>.

Luettu:20.3.2016.

Suomen Palloliitto 2016. Perparim Hetemaj. Luettavissa:

<http://www.palloliitto.fi/maajoukkueet/miesten-maajoukkue/pelaajat/perparim-hetemaj>.

Luettu:20.3.2016.

Suomen Palloliitto 2016. Roman Eremenko. Luettavissa:

<http://www.palloliitto.fi/maajoukkueet/miesten-maajoukkue/pelaajat/roman-eremko>.

Luettu:20.3.2016.

Suomen Punainen Risti 2016a. Yhteistyötarjous urheiluseuroille SPR:n vastaanottokeskuksilta. Luettavissa: <https://www.palloliitto.fi/uutiset/suomen-palloliitto/yhteistyotarjous-urheiluseuroille-sprn-vastaanottokeskuksilta>. Luettu:16.2.2016.

Suomen Punainen Risti 2016b. Kysymyksiä ja vastauksia vastaanottokeskuksista. Luettavissa: <https://www.punainenristi.fi/tutustu-punaiseen-ristiin/tyomme-suomessa/turvapaikanhakijoiden-pakolaisten-vastaanotto/kysymyksia-1>. Luettu:15.4.2016

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos 2016. Ilman huoltajaa Suomessa oleva lapsi. Luettavissa: <https://www.thl.fi/fi/web/lastensuojelun-kasikirja/tyoprosessi/erityiskysymykset/turvapaikanhakijat-lastensuojelun-asiakkaina>. Luettu:14.4.2016.

Turun Kaupunki 2013. Zacheus, T. Tutkimuskatsauksia 10/2013. Maahanmuuttajien kotoutuminen ja liikuntapalvelut Turun seudulla. Luettavissa: <http://docplayer.fi/2100957-Maahanmuuttajien-kotoutuminen-liikuntapalvelut-turun-seudulla.html>. Luettu: 13.4.2016.

Työ- ja elinkeinoministeriö. Ilman huoltajaa maahan saapuvat alaikäiset henkilöt. Luettavissa: http://www.kotouttaminen.fi/kotouttaminen/pakolaisten_vastaanotto/turvapaikanhakijat/yksin_tulevat_alaikaiset. Luettu:10.4.2016.

Veikkauspiste 2016. Veikkausliiga ennakko 2016. Luettavissa: <http://veikkauspiste.com/jalkapallo/veikkausliiga-ennakko-2016/>. Luettu: 15.4.2016

Viljakainen, P. 2006. Rahasta vai rakkaudesta – vapaaehtoistyötä Tampereen Pyrinnössä. Tampereen yliopisto. Tampere. Luettavissa: <https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/93087/gradu00803.pdf?sequence=1>. Luettu: 8.10.2016.

Vilka, H. 2006. Tutki ja havainnoi. Tammi. Helsinki.

Walseth, K 2006. Sport and Belonging. International Review for the Sociology of Sport 41, 447-464.

Yle 2015. Maahanmuuttajat tuovat paljon hyvää urheiluseuratoimintaan – ”Suvaitsevaisuus lisääntyy”. Luettavissa:

http://yle.fi/urheilu/maahanmuuttajat_tuovat_paljon_hyvaa_urheiluseuratoimintaan__suvaitsevaisuus_lisaantyy/7871899. Luettu:15.3.2016.

Yle 2016. Suomen vastaanottokeskukset kartalla – katso miten tilanne muuttui kevästä.

Luettavissa:

http://yle.fi/uutiset/suomen_vastaanottokeskukset_kartalla__katso_miten_tilanne_muuttui__kevaasta/8449842. Luettu:1.3.2016.

Yle Puhe 2015. Urheiluilta: Maahanmuutto ja urheilu. Kuunneltavissa:

<http://areena.yle.fi/1-3150874?autoplay=true>. Kuunneltu: 21.4.2016.

Liitteet

Urheiluseurojen yhteyshenkilöiden sekä vastaanottokeskuksen yhteyshenkilön kanssa käydyn tapaamisen muistiinpanot.

Aika	5.4.2016 klo 18:00 – 19:30	
Paikka	Campus Porvoo	
Läsnä	A	(PSS) pj
	B	Porvoon kaupunki
	C	Karijärvi
	D	Shirokawa
	E	Porvoon Roller Derby
	F (18:50 – 19:30)	PSS
	G	Akilles Käsipallo

1. Valtion avustukset

Porvoon kaupunki on saanut 9.000 € Aluehallintovirastolta. Porvoon kaupunki suuntaa ko. avustuksen turvapaikanhakijoille ja maahanmuuttajille.

Suomen Punainen Risti on saanut 130.000 € opetusministeriöltä Rahojen kohdistaminen/jakaminen VOK:ien kesken ei ole tiedossa.

2. Porvoon kaupunki/B

On järjestänyt mm. urheilukerhon/urheilukerhoja. Ei ole aina onnistunut. Karijärveläiset ovat osallistuneet silloin, kun C on ollut vuorossa, ei muulloin. SPR:n ohjaajilla on paljon muita tehtäviä, mm. lääkärikäynnit jäävät väliin jne. Kaupungilla on ollut ”valmis paketti”, mutta B:n mukaan kaupungin tulee ottaa huomioon, että kyse ei ole normaalista liikuntatilaisuusjärjestelystä. Karijärveläiset ovat tykänneet käynneistä. C:n mukaan henkilökunnalla on paljon petrattavaa. B:n mukaan sitoutuminen SPR:n taholta puuttuu. Peiliin siis pitää katsoa puolin ja toisin.

Porvoon kaupunki on miettinyt kesän ohjelmaa Hornhattulaan

ja Karijärven läheisyyteen. Naisten uimakoulu on suunnitteilla.

3. Shirokawa/D

Shirokawalla n. 200 aktiivijäsentä.

Shirokawalla on ollut kaksi tapaamista (toinen Karijärvi VOK ja toinen Johannisbergin VOK). Erittäin myönteinen tapaaminen Karijärven VOK:n poikien kanssa. Kuusi karijärveläistä käynyt ensi tapaamisen jälkeenkin ja olisivat halukkaita jatkamaan.

Vakuutusasiat ja jäsenmaksut auki.

Tärkeä asia on myös miten seurassa otetaan vastaan ja suhtaudutaan koko asiaan. Asiaan sitoutuneet ovat käyneet VOK:ssa. Epäileviltä jäseniltä on tullut positiivisia kommentteja. D toivoi, että vakuutus- ja jäsenmaksuasioihin saataisiin joku ratkaisu, jotta kiinnostuneet voisivat jatkaa harrastusta mahdollian.

4. Porvoon Roller Derby/E

Lähinnä kuunteluoppilaana, kyseessä naisten laji ja Porvoossa n. 22 aktiivista.

5. Akilles Käsipallo/G

Akilles käsipallojaostolla n. 180 lisenssipelaajaa + 35 joukkueenjohtaja-/valmentajalisenssiä. Vain Akilles Käsipallo on mukana VOK-projektissa.

Akilles Käsipallo ei ole vielä järjestänyt mitään tapahtumia VOK:ien kanssa, mutta valmiutta on – sikäli, kun junioripäällikön aikatauluun sopii ja kustannusasiat ovat selkeästi sovittu etukäteen.

X toimii jatkossa Akilles Käsipallon yhteyshenkilönä.

6. Yhteistyöajatuksia seurojen välisestä yhteistyöstä

Teippauskursseja

Ravitsemuskoulutuksia

Mahdollisuus testata ja kokeilla muita urheilulajeja

Puistojumpaa treeniohjelmaan

Kesällä Kokkonniemen harjoitusten yhdistämistä

Taloudellinen hyöty (kamppailulajien yhteinen paikka?)

Seurojen välinen kommunikaatio esim. Nimenhuuto-palvelun kautta?

Avoimuus muita seuroja kohtaan.

7. Yhteistyöajatuksia VOK

Tapahtumapäivä, joissa monta lajia mukana.

Lajista innostuneet mukaan toimintaan.

Otteluseuranta/Mukaan katsomoihin (Tarmon kotimatseissa ei ilmeisesti ole ollut VOK:n asukkaita vapaalipuista huolimatta)

Urheiluseurasta joku henkilö voisi mennä VOK:iin ja kertoisi urheilumahdollisuuksista → urheilukummitoiminta?

Poikien edustajat (vapaaehtoisia sijaisvanhempia) ovat vieneet harrastuksiin. Kuljetukset?

Iltapäiväkerho/harrasteryhmä (eri lajeja)

Vakuutukset/Vastuut/Raha → saatava selkeitä päätöksiä

Olisi enemmän normaalia seuratoimintaa -

Esim. puulaakijoukkue Poppelin kanssa

"Höntsä-joukkueita" eri lajeilla voisi olla enemmän

Facebook – ryhmät (esim. Tampereella toimii)

Seurojen kesken Nimenhuuto-yhteisö tms.

Kesällä voisi olla pikkuturnauksia (esim. Kokkonniemen kentällä)

Välinekeräys (yhteinen esim. Loviisassa B:n mukaan kolmen seuran järjestämänä oli onnistunut tapahtuma)

8. Seuraavia steppejä

Media mukaan (Uusimaa, ÖN)

Infoa muille seuroille (141 muuta Porvoossa toimivaa seuraa)

Hyviä kokemuksia (esim. Shirokawa) lisää

C on yhteydessä myös Poppeliin.

9. Seuraava kokous

Keväällä vielä yksi kokous.

Muistiinpanot kirjasi

G

Akilles Käsipallo